

Butlletí del Consell General

Núm. 39/2013

Casa de la Vall, 27 d'agost del 2013

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 21*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 32*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 26 d'agost del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 19 d'agost del 2013, sota el títol **Projecte de llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 20 de setembre del 2013, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 d'agost del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Exposició de motius

I. Justificació de l'impost sobre la renda de les persones físiques

El nou impost té com a objectiu completar la configuració del marc fiscal andorrà en matèria d'imposició sobre la renda, una vegada implantats els impostos que graven les rendes empresarials, tant de les persones físiques com de les entitats, com també les rendes dels no-residents fiscals.

Aquesta llei constitueix un pilar bàsic del procés d'obertura econòmica del Principat, en la mesura que suposa la creació d'un impost sobre la renda de les persones físiques homologable a l'existent en altres països del seu entorn, la Unió Europea i l'OCDE.

Aquest impost constitueix la peça final que permet al Principat disposar d'un sistema fiscal comprensiu de tot l'espectre de rendes i contribuents que, ja sigui pel seu origen o bé per la seva residència, estiguin sota la sobirania fiscal del Principat d'Andorra. L'existència d'aquest marc fiscal permetrà al

Principat situar-se de forma òptima per a la signatura de convenis internacionals, per evitar la doble imposició; aquests són instruments que constitueixen una eina fonamental per atreure inversió estrangera al nostre país i per internacionalitzar l'empresa andorrana.

L'objectiu d'homologació que haurà de servir de base per signar els convenis no seria possible sense l'existència d'una llei com aquesta, la qual crea un impost i, al mateix temps, completa la definició d'un marc fiscal en l'àmbit de la imposició directa, equiparables amb els dels països més avançats del món.

Encara que en el sistema fiscal del Principat d'Andorra ja hi ha figures impositives que graven determinades tipologies de rendes obtingudes per persones físiques residents, com l'impost sobre la renda d'activitats econòmiques o l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, es fa absolutament necessari, per finalitzar la tasca de dotar el país d'un marc fiscal modern i equiparable amb el d'altres països de l'entorn, establir un tribut global que compregui la totalitat de les rendes obtingudes per una persona física resident al Principat d'Andorra, sigui quina sigui la seva tipologia o el lloc d'on procedeixi.

La creació d'un impost sobre la renda de les persones físiques que compregui sota el seu abast la totalitat de les rendes obtingudes pels residents fiscals andorrans és conseqüència igualment de la necessitat de fer efectiu el mandat constitucional en virtut del qual totes les persones han de contribuir a les despeses públiques, segons la seva capacitat econòmica, en el marc d'un sistema fiscal just, fonamentat en els principis de generalitat i distribució equitativa de les càrregues fiscals.

II. Principis rectors i configuració de l'impost

Com ja s'ha avançat, un impost sobre la renda de les persones físiques que aspiri a ser equiparable amb els dels països més avançats del món ha de ser un impost amb un abast global, comprensiu de totes les rendes que pugui obtenir l'obligat tributari, amb independència de la seva tipologia i de la seva font.

En primer lloc, la definició de l'àmbit subjectiu de l'impost es basa en el concepte de "residència fiscal", com a determinant de la condició d'obligat tributari, coherentment amb el que es preveu a les legislacions fiscals de la majoria dels sistemes impositius dels països més desenvolupats del món. En segon lloc, l'àmbit objectiu de l'impost comprèn totes les rendes que l'obligat tributari obtingui, tant les generades en el territori andorrà com les que siguin de font estrangera. Per tant, l'impost configura un gravamen sobre la "renda mundial" de l'obligat tributari,

incloent-hi, doncs, la totalitat de rendes que hagi obtingut, en línia amb el model seguit majoritàriament pels països del nostre entorn, la Unió Europea i l'OCDE.

L'impost s'ha concebut amb un objectiu essencial: garantir la simplicitat i la claredat en la seva configuració, i evitar la creació d'institucions o figures complexes que puguin introduir incertesa dels obligats tributaris i de l'Administració tributària en el moment d'interpretar-lo i aplicar-lo.

Aquesta vocació de simplicitat es materialitza de forma singular en l'articulació de mecanismes que redueixin al màxim les càrregues dels obligats tributaris, pel que fa a la gestió i al compliment de les seves obligacions derivades de l'aplicació de l'impost. En aquest sentit, es minimitzen les situacions en les quals l'obligat tributari es troba obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost, es trasllada aquesta obligació al retenidor i es posa al servei d'aquest últim, en relació amb les rendes del treball, les eines que la Caixa Andorrana de Seguretat Social ofereix per calcular les retencions i per ingressar-les, davant del ministeri encarregat de les finances.

L'impost és progressiu, amb la finalitat d'acomodar-se al mandat constitucional que les persones contribueixin a les càrregues públiques segons la seva capacitat contributiva. Encara que el tipus impositiu és fix, el caràcter progressiu esmentat s'assoleix mitjançant dos mecanismes: en primer lloc, la introducció d'una reducció sobre la base imposable en concepte de mínim personal que deixa exempt un import de 24.000 euros (el qual s'incrementa a 40.000 en alguns casos) i d'altres reduccions addicionals per compensar les càrregues familiars de l'obligat tributari; en segon lloc, una bonificació per les rendes que s'integrin dins de la renda general. Per tant, la progressivitat es materialitza pel que fa al tipus efectiu de tributació que resulti per a l'obligat tributari.

La Llei conté una sèrie de mesures que pretenen ser sensibles a la situació personal i familiar dels obligats tributaris que tinguin a càrrec seu membres de la unitat familiar (tenint en compte la possible existència de situacions d'incapacitat), o que hagin de fer front a l'adquisició de l'immoble on se situï el seu habitatge habitual, reduint el nivell d'imposició en consonància amb la seva situació. No obstant l'existència d'un mínim personal exempt de 24.000 euros per a tots els obligats tributaris, s'ha cregut convenient complementar aquest benefici amb altres que específicament preveuen la cobertura de situacions familiars que puguin comportar càrregues per a l'obligat tributari; així, es preveu l'increment de la reducció esmentada de 24.000 euros fins a 40.000 quan l'obligat tributari tingui el cònjuge o la parella

al seu càrrec o l'aplicació de reduccions vinculades a l'existència de descendents o ascendents que depenguin de l'obligat tributari, incrementant l'import si es dona una situació d'incapacitat.

Com ja s'ha apuntat, aquesta Llei té com un dels principals objectius crear un impost equiparable amb els existents en altres països del món desenvolupat. No obstant això, en assolir aquesta finalitat, la Llei és altament sensible a la realitat social i econòmica del Principat d'Andorra, i tracta de reflectir les particularitats del nostre país, com també de garantir l'establiment d'un marc fiscal atractiu per fomentar la inversió estrangera i la internacionalització de l'empresa nacional.

En l'entorn de l'empresa familiar, es troben a la Llei certes mesures encaminades a garantir la neutralitat fiscal per als empresaris que decideixin organitzar la seva activitat mitjançant la creació d'una societat mercantil; en particular, la ja esmentada exempció dels dividendes procedents d'entitats andorranes. De la mateixa manera, en la transmissió de participacions en entitats amb un nivell de participació significativa, l'obligat tributari pot gaudir de l'exempció dels guanys de capital quan hagi posseït les participacions durant un període d'almenys deu anys.

Finalment, la Llei de l'impost estableix una reducció de 3.000 euros anuals per a les rendes de l'estalvi, amb la finalitat d'afavorir els petits estalviadors.

III. Aspectes fonamentals de la Llei

L'estructuració de l'impost es basa en la separació de la renda en dos grans apartats: d'una banda, la renda general, que comprèn les rendes del treball, les rendes derivades de la realització d'activitats econòmiques i les rendes del capital immobiliari; i, de l'altra, les rendes de l'estalvi, concepte que inclou les rendes del capital mobiliari i els guanys i les pèrdues de capital.

Determinats tipus de rendes resten fora del gravamen per aquest impost, encara que tècnicament es pugui tractar de rendes incloses dins de l'abast de l'impost:

- En primer lloc, certes rendes gaudeixen d'exempció i, per tant, no se sotmeten al gravamen derivat de l'aplicació de l'impost, ja sigui per raons de política fiscal (per exemple, l'exempció de certes beques o premis), en consideració a la finalitat compensatòria de la renda en qüestió (certes indemnitzacions o pagaments derivats de l'obligació d'aliments), o bé per raons tècniques (per exemple, l'exempció dels dividendes de fons andorranos, la qual es justifica en la necessitat d'evitar la doble imposició econòmica).

- En segon lloc, l'impost sobre la renda de les persones físiques deixa fora del seu àmbit objectiu els

guany de capital que estiguin sotmesos a l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, les quals continuen gravades d'acord amb la llei reguladora d'aquest impost.

- Finalment, aquest impost no grava les rendes que siguin obtingudes pels obligats tributaris com a conseqüència de l'adquisició de béns o drets a títol lucratiu, ja sigui per causa de mort o *inter vivos*, o bé quan es derivin de la seva condició de beneficiaris d'assegurances de vida quan no en siguin els prenedors.

La determinació de l'impost té com a punt de partida l'import íntegre de cadascuna de les tipologies de rendes, el qual es redueix en les despeses deduïbles; si escau, s'hi integren les rendes netes d'acord amb la classificació esmentada, i dóna lloc a la base de tributació general i de l'estalvi.

Les regles per quantificar els rendiments derivats de la realització d'activitats econòmiques són essencialment coincidents amb les existents sota la vigència de la llei reguladora de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques. Per raons sistemàtiques, s'ha considerat convenient traslladar la regulació continguda en la llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques a l'articulat d'aquesta llei, encara que el seu contingut material es mantingui amb mínims canvis. La quantificació dels guanys i les pèrdues de capital es realitza, amb caràcter general, per diferència entre els valors de transmissió i d'adquisició.

Partint de la base de tributació general i de l'estalvi, l'esquema de liquidació de l'impost es completa al voltant dels conceptes següents:

- La base de liquidació s'obté aplicant les reduccions existents a la llei, quan escaigui, sobre la base de tributació. Aquestes reduccions tenen com a objectiu essencial, tal com ja es va avançar, acomodar la càrrega tributària per aquest impost a la situació personal i familiar de l'obligat tributari. Així mateix, s'estableix una reducció per fomentar l'estalvi a través de la subscripció d'instruments de previsió social.

- La quota de tributació resulta de sumar els imports derivats de l'aplicació del tipus impositiu sobre la base de liquidació general i de l'estalvi.

- La quota de liquidació és el resultat de minorar la quota de tributació en les deduccions i la bonificació que preveu la llei.

- En aquest sentit, la llei incorpora les deduccions per llocs de treball i per inversions ja existents, en el context de l'antic impost sobre la renda de les activitats econòmiques.
- S'introdueix una deducció per evitar la doble imposició internacional per mitigar l'efecte

potencial de la doble tributació derivada del gravamen de les rendes mundials de l'obligat tributari, les quals poden haver estat sotmeses a imposició en una altra jurisdicció.

- L'única bonificació que preveu aquesta llei és aplicable en relació amb la quota de tributació que prové de la base de tributació general, dins d'un cert límit quantitatiu. Aquesta bonificació opera com un factor que introdueix progressivitat en l'impost, i redueix el nivell d'imposició efectiva per a les rendes que se situïn sota un determinat import.

- Finalment, la quota diferencial és l'import que l'obligat tributari ha d'ingressar o bé té dret a rebre, una vegada deduïts els ingressos a compte de l'import de la quota de liquidació.

La llei preveu una regulació detallada del règim aplicable als pagaments a compte de l'impost, sense perjudici del desenvolupament reglamentari necessari dels aspectes formals i de procediments relatius a aquesta obligació.

Finalment, s'inclouen dins de l'articulat de la llei disposicions relatives a la gestió i la liquidació de l'impost, al règim d'infraccions i sancions, com a conseqüència d'incompliments de les obligacions derivades d'aquesta llei, i una previsió relativa a l'ordre jurisdiccional competent per dirimir les controvèrsies derivades de l'impost.

Formalment la llei s'estructura en 61 articles, 3 disposicions addicionals, 2 disposicions transitòries, una disposició derogatòria i 5 disposicions finals.

Títol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació

Article 1. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

L'impost sobre la renda de les persones físiques és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava, segons els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals, la renda obtinguda per les persones físiques en funció de la seva quantia i de les seves circumstàncies personals i familiars.

Article 2. Objecte de l'impost

L'objecte de l'impost està constituït per la renda de l'obligat tributari, entesa com la totalitat de les seves rendes i guanys i pèrdues de capital, amb independència del lloc on s'hagin produït i sigui on sigui la residència del pagador.

Article 3. Àmbit d'aplicació espacial

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques s'aplica a tot el territori del Principat d'Andorra.
2. El que estableix aquesta llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis

internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern.

Títol II. Subjecció a l'impost

Capítol primer. El fet generador i les rendes exemptes

Article 4. Fet generador

1. Constitueix el fet generador l'obtenció de renda per part de l'obligat tributari.

2. Componen la renda de l'obligat tributari:

- a) Les rendes del treball.
- b) Les rendes procedents de la realització d'activitats econòmiques.
- c) Les rendes del capital immobiliari.
- d) Les rendes del capital mobiliari.
- e) Els guanys i les pèrdues de capital.

3. Als efectes de la determinació de les bases de tributació i de liquidació i del càlcul de l'impost, la renda es classifica en renda general i renda de l'estalvi, en els termes següents:

- a) Formen la renda general les rendes del treball, les rendes procedents de la realització d'activitats econòmiques i les rendes del capital immobiliari.
- b) Formen la renda de l'estalvi les rendes del capital mobiliari i els guanys i les pèrdues de capital.

4. No estan subjectes a aquest impost les rendes següents:

- a) Els guanys i les pèrdues de capital derivats de les transmissions de béns que estiguin subjectes a l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.
- b) Les adquisicions de béns i drets per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, així com les adquisicions de béns i drets per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït, *inter vivos*, i la percepció de quantitats pels beneficiaris de contractes d'assegurança sobre la vida, quan el prenedor sigui una persona distinta del beneficiari.

Article 5. Rendes exemptes

Estan exemptes de l'impost les rendes següents:

- a) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legalment o judicialment reconeguda. El mateix tracte resulta aplicable a les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques andorranes per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics.
- b) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de la legislació civil aplicable.

c) Les beques públiques i les beques atorgades per entitats privades amb la corresponent convalidació administrativa, percebudes per cursar estudis reglats, tant al Principat d'Andorra com a l'estranger, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

d) Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

e) Els premis que procedeixin del joc, sempre que estiguin subjectes a la imposició establerta en la normativa aplicable al joc.

f) Els dividendes i les participacions en beneficis a què es fa referència a la lletra *a* de l'article 21 d'aquesta Llei quan siguin satisfets per entitats residents al Principat d'Andorra o per organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà regulats en la normativa aplicable a aquests organismes.

g) Els guanys de capital obtinguts com a conseqüència de les transmissions de valors representatius de la participació en els fons propis d'entitats, quan el transmissor, individualment o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu la Llei de l'impost sobre societats o amb altres persones unides per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge i la parella en el cas d'unions estables de parella, segons es defineixen a la normativa reguladora de les unions estables de parella, per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent o col·lateral, fins al tercer grau inclusivament, no hagi tingut una participació superior al 25 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat en els dotze mesos anteriors al moment de la transmissió.

Aquesta exempció també és aplicable, sota les mateixes condicions de participació, als guanys de capital obtinguts com a conseqüència de la transmissió o el reemborsament de les accions o participacions en qualsevol organisme d'inversió col·lectiva regulat en la normativa aplicable a aquests organismes.

No obstant el que s'estableix en els dos paràgrafs anteriors d'aquesta lletra *g*, també n'estan exempts els guanys de capital obtinguts com a conseqüència de la transmissió d'aquests valors quan existeixi una participació, computada en els termes indicats, superior al 25 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat en els dotze mesos anteriors al moment de la transmissió, quan l'obligat tributari hagi posseït la propietat dels valors objecte de transmissió, com a mínim, durant els deu anys anteriors a la transmissió.

h) Els guanys de capital que es posin de manifest en les transmissions lucratives per la mort de l'obligat tributari.

i) Els rendiments derivats del deute públic emès pel Principat d'Andorra.

Capítol segon. *Els obligats tributaris*

Article 6. *Obligats tributaris*

1. Són obligats tributaris de l'impost les persones físiques que tinguin la residència fiscal en territori andorrà.

2. Les rendes corresponents a les societats civils, herències jacents, comunitats de béns i totes les entitats o els patrimonis autònoms regulats en la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari, s'imputen als seus socis, hereus, comuners o partícips segons les normes o els pactes aplicables en cada cas o a parts iguals en defecte d'aquests pactes. Aquestes rendes s'integren en la base de tributació de l'impost quan aquests socis, hereus, comuners o partícips siguin obligats tributaris d'aquest impost.

Article 7. *Residència fiscal i domicili fiscal*

1. Es consideren "residents fiscals en territori andorrà" les persones físiques en les quals es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que romanguin més de 183 dies, durant l'any natural, en el territori andorrà. Per determinar aquest període en territori andorrà es computen les absències esporàdiques, excepte que l'obligat tributari acrediti la seva residència fiscal en un altre país.

b) Que tinguin activitats o interessos econòmics el nucli principal o la base dels quals radiqui a Andorra, de manera directa o indirecta.

2. Es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'obligat tributari té residència fiscal a Andorra quan, d'acord amb els criteris de l'apartat anterior, sigui resident fiscal a Andorra el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat.

3. Es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'obligat tributari té residència fiscal a Andorra quan posseeixi un permís de residència concedit per les autoritats andorranes competents.

4. No es consideren "residents fiscals a Andorra" els treballadors que diàriament es desplacen al Principat des d'Espanya o França i que han estat contractats per empreses residents fiscals a Andorra o establiments permanents de societats estrangeres a Andorra.

5. Les persones de nacionalitat andorrana, així com el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat, que tinguin la residència habitual a l'estranger per la seva condició de membres de missions diplomàtiques o de representacions en

organismes internacionals es consideren "residents fiscals a Andorra".

6. El domicili fiscal dels obligats tributaris residents fiscals en territori del Principat d'Andorra és el derivat d'aplicar les regles a aquest efecte que es preveuen a la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari.

Article 8. *Individualització de rendes*

1. La renda es considera obtinguda per l'obligat tributari en base al seu origen o la seva font, sense perjudici, si escau, del règim econòmic matrimonial.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, s'apliquen les regles següents:

a) Les rendes del treball s'atribueixen a la persona que origina el dret a la seva percepció.

b) Les rendes del capital i els guanys i les pèrdues de capital s'atribueixen, en la proporció corresponent, a la persona que sigui titular, d'acord amb els preceptes de la legislació civil aplicable, dels béns o drets generadors de les rendes o dels guanys i pèrdues.

c) Les rendes d'activitats econòmiques es consideren obtingudes per la persona que desenvolupi l'activitat mitjançant l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans o d'algun d'aquests factors.

Títol III. *Determinació de les rendes gravades per aquest impost*

Article 9. *Determinació de la base de tributació i de la base de liquidació*

1. La base de tributació està constituïda per l'import de la renda de l'obligat tributari en el període impositiu.

2. La base de tributació es determina, en els termes que estableix aquesta Llei, com segueix:

a) Les rendes es qualifiquen i quantifiquen d'acord amb el seu origen.

b) Les rendes netes s'obtenen per la diferència entre els ingressos computables i les despeses deduïbles. Els guanys i les pèrdues de capital es determinen, amb caràcter general, per la diferència entre els valors de transmissió i adquisició.

c) S'integren i compensen les diverses rendes segons el seu origen i la seva classificació com a renda general o de l'estalvi, tal com aquestes rendes es defineixen a l'article 4.

El resultat d'aquestes operacions determina la base de tributació general i de l'estalvi.

3. La base de liquidació és el resultat de practicar, a la base de tributació, les reduccions previstes en el capítol segon del títol V d'aquesta Llei.

Títol IV. Determinació de la base de tributació

Capítol primer. Mètodes de determinació

Article 10. Mètodes de determinació de la base de tributació

1. La quantificació dels components de la base de tributació s'efectua, amb caràcter general, pel mètode de determinació directa.
2. La base de tributació de la renda d'activitats econòmiques es du a terme d'acord amb el que preveu l'article 14 d'aquesta Llei, mitjançant el mètode de determinació directa, el sistema de determinació objectiva i, subsidiàriament, el mètode de determinació indirecta.
3. El mètode d'estimació indirecta s'aplica d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari.

Capítol segon. Determinació de la renda

Secció primera. Rendes del treball

Article 11. Rendes íntegres del treball

1. Tenen la qualificació de "rendes del treball" totes les contraprestacions o utilitats, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin, directament o indirectament, del treball personal o la relació laboral i no tinguin el caràcter de rendes d'activitats econòmiques. En particular, tenen aquesta consideració:

- a) Els sous i salaris.
- b) Les prestacions per desocupació.
- c) Les remuneracions en concepte de despeses de representació.
- d) Les dietes i despeses de viatge, quan estiguin sotmeses a l'obligació de cotització d'acord amb la normativa reguladora de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.
- e) Les opcions sobre accions concedides dintre del model de retribució que s'emmarca en una relació laboral.
- f) Les indemnitzacions per acomiadament.

2. En tot cas, tenen la consideració de "rendes del treball":

- a) Les beques.

b) Les pensions compensatòries percebudes pels cònjuges i les anualitats per aliments, sense perjudici del que es disposa a l'article 5 d'aquesta Llei.

c) Les pensions i altres prestacions similars, de caràcter públic o privat, derivades d'una ocupació anterior, quan siguin percebudes pel mateix treballador.

d) Les prestacions rebudes pels beneficiaris de plans de pensions, quan siguin percebudes pel partícip del pla.

e) Les prestacions rebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurança col·lectius que instrumentin compromisos per pensions, derivades d'una ocupació anterior, quan siguin percebudes pel mateix treballador.

f) Les rendes derivades de la impartició de cursos, conferències, col·loquis, seminaris i d'altres similars, excepte quan tinguin la consideració de "rendes d'activitats econòmiques".

g) Les prestacions percebudes en aplicació de la normativa de serveis socials i socio-sanitaris.

Article 12. Rendes netes del treball

1. Les rendes netes del treball són el resultat de minorar les rendes íntegres del treball en l'import de les despeses deduïbles.

2. Únicament tenen la consideració de "despeses deduïbles" les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social en la part corresponent al treballador.

Secció segona. Rendes d'activitats econòmiques

Article 13. Rendes íntegres d'activitats econòmiques

1. Es consideren "rendes íntegres d'activitats econòmiques" les que, procedint del treball personal i del capital conjuntament, o d'un sol d'aquests factors, impliquin l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans o d'algun d'aquests factors de producció, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o en la prestació de serveis.

2. L'obligat tributari que realitzi l'activitat d'arrendament de béns immobles pot optar per tributar d'acord amb el que es preveu en els articles 19 i 20 d'aquesta Llei, com a rendes del capital immobiliari.

Aquesta opció s'exerceix en la declaració que s'ha de presentar per aquest impost i vincula l'obligat tributari durant el període impositiu en què exerceixi i els dos períodes impositius següents.

3. Els administradors i els membres dels òrgans d'administració de societats mercantils o d'altres entitats apliquen les disposicions d'aquesta secció

segona per determinar les rendes corresponents a les retribucions percebudes per aquests conceptes.

4. Les rendes es presumeixen obtingudes pels que realitzin de forma habitual, personal i directa l'ordenació dels mitjans de producció i els recursos humans destinats a l'activitat. Es considera que compleixen aquests requisits els titulars de les activitats econòmiques, llevat de prova en contrari.

5. Les cessions de béns i drets en les diverses modalitats es presumeixen retribuïdes pel seu valor normal de mercat, llevat de prova en contrari.

Article 14. Rendes netes d'activitats econòmiques

1. En el mètode de determinació directa, les rendes netes d'activitats econòmiques es calculen segons el que preveu l'article 15 d'aquesta Llei.

2. En el sistema de determinació objectiva, la base de tributació es calcula aplicant les regles que estableix l'article 16 d'aquesta Llei.

3. En tot cas, es valoren d'acord amb el seu valor normal de mercat els béns o serveis que els obligats tributaris cedeixin o prestin a tercers no vinculats de forma gratuïta o destinin a l'ús o consum propi.

Igualment, quan hi hagi una contraprestació i sigui notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i serveis, es pren aquest darrer valor com a criteri de valoració.

Article 15. Normes per a la determinació de la renda neta en el règim de determinació directa

1. La determinació de la renda de les activitats econòmiques en la modalitat d'estimació directa es fa d'acord amb les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les normes especials establertes en aquesta Llei.

2. En matèria de deducció de despeses, es tenen en compte les regles següents:

a) Són deduïbles les amortitzacions en relació amb béns i drets destinats a l'activitat econòmica realitzades d'acord amb l'article 10 de la Llei de l'impost sobre societats. No poden ser objecte de deducció de la base de tributació les amortitzacions, correccions de valor o provisions que es puguin realitzar sobre béns o drets que es considerin no destinats a l'activitat econòmica.

b) No són deduïbles les quotes de tributació que, si escau, l'obligat tributari hagi satisfet per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris i per l'impost comunal de radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals.

c) Quan sigui degudament acreditat, amb l'oportú contracte laboral i l'afiliació corresponent a la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills de l'obligat tributari treballen habitualment i amb continuïtat en

les activitats econòmiques desenvolupades per aquest obligat, es dedueixen per a la determinació de la renda les retribucions estipulades amb cadascun d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i treball acomplert.

d) Quan el cònjuge o els fills de l'obligat tributari realitzin cessions de béns o drets, acreditades mitjançant els contractes corresponents, que serveixin a l'objecte de l'activitat econòmica de què es tracti, es dedueix, per determinar la renda del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedeixi el valor de mercat. La càrrega de la prova d'aquest valor de mercat correspon a l'empresari o professional, i la deducció es denega en cas que no sigui possible acreditar-lo.

Article 16. Normes per a la determinació de la renda neta en el règim especial de determinació objectiva

1. Els obligats tributaris la xifra de negocis dels quals en l'exercici immediatament anterior no superi els 300.000 euros es poden acollir al règim especial previst en aquest article.

2. No obstant el que es preveu en l'apartat anterior, per als casos d'obligats tributaris que desenvolupin activitats professionals, la xifra de negocis a què es refereix l'apartat anterior, perquè es puguin acollir a aquest règim especial, és de 150.000 euros.

3. En cas que l'exercici anterior tingui una durada inferior a 12 mesos, per al còmput dels límits esmentats s'ha de tenir en compte la xifra de negocis corresponent fins a complir el període dels 12 mesos.

4. L'opció d'acollir-se a aquest règim de determinació objectiva és voluntària, però en cas de fer-ho, aquest règim és obligatori per a la totalitat d'activitats econòmiques de l'obligat tributari. L'obligat tributari que es vulgui acollir a aquest règim ho ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances abans de finalitzar l'any anterior al començament del període impositiu en què hagi de tenir efecte, en els termes que es determinin reglamentàriament. Una vegada hagi optat per aquest règim, s'hi ha de mantenir durant un termini mínim de tres anys, i per sortir-ne cal que hi renunciï a través d'una comunicació al ministeri encarregat de les finances abans de la finalització de l'any anterior al començament del període impositiu en què hagi de tenir efecte. En el cas d'inici d'activitat, l'opció d'acollir-se a aquest règim s'ha de fer durant el mes següent a la data d'inici d'activitat.

5. La determinació de la base de tributació en la modalitat de determinació objectiva es fa per la suma del rendiment net de l'activitat i el saldo, positiu o negatiu, dels resultats extraordinaris que s'obtinguin

per la transmissió dels actius fixos afectes a l'activitat.

6. El rendiment net de l'activitat es calcula per la diferència entre els ingressos que procedeixen de la mateixa activitat, computats d'acord amb les regles que estableix l'impost sobre societats, i els percentatges estimatius de les despeses que s'indiquen a continuació, segons el tipus d'activitat econòmica que s'efectua, aplicats sobre la xifra dels ingressos de l'activitat. Dins la xifra d'ingressos no s'inclouen els procedents de les transmissions d'actius fixos afectes a l'activitat desenvolupada, que s'addicionen al resultat del rendiment net de l'activitat.

7. Els percentatges de despeses aplicables són els següents:

a) Quan es tracti d'activitats estrictament comercials, les despeses deduïbles es quantifiquen en el 80 per cent de la xifra d'ingressos.

b) Quan es tracti de retribucions als administradors o membres dels òrgans d'administració, les despeses deduïbles es quantifiquen en el 2 per cent de la xifra de les retribucions.

c) En la resta d'activitats les despeses deduïbles es quantifiquen en el 40 per cent de la xifra d'ingressos.

A aquests efectes, són "activitats estrictament comercials" les que consisteixen en el lliurament de béns sense que aquests béns hagin estat objecte de transformació prèvia per part del transmissor.

8. En cas que l'obligat tributari desenvolupi diverses activitats, el càlcul es fa activitat per activitat i s'integren en una sola liquidació per part de cada obligat tributari.

9. S'integren a la base de tributació d'aquest règim les adquisicions de béns o drets afectes a l'activitat adquirits a títol lucratiu.

Article 17. Béns i drets destinats a una activitat econòmica

1. Es consideren "béns i drets destinats a una activitat econòmica" els següents:

a) Els béns immobles en què el contribuent duu a terme la seva activitat.

b) Els béns destinats als serveis econòmics i socioculturals del personal al servei de l'activitat. No es consideren "destinats" els béns d'esplai i esbarjo o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altre element patrimonial que sigui necessari per obtenir els rendiments de l'activitat econòmica. En cap cas no tenen aquesta consideració els actius representatius de la

participació en fons propis o el patrimoni net d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

d) Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entén limitada a la part d'aquests elements patrimonials que realment s'utilitzi en l'activitat de què es tracti. En cap cas no són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

2. L'afectació o desafectació de béns i drets a una activitat econòmica que segueixin formant part del patrimoni de l'obligat tributari no genera rendes positives ni negatives a efectes impositius.

Excepte en cas que la desafectació es produeixi per motiu de cessament de l'activitat, si la transmissió a terceres persones es produeix abans que hagin transcorregut tres anys, es considera que la desafectació dels béns o drets genera rendes d'activitats econòmiques positives o negatives a efectes impositius.

Secció tercera. Rendes del capital

Article 18. Definició de rendes del capital

1. Als efectes d'aquest impost, tenen la qualificació de "rendes del capital" la totalitat de les utilitats o contraprestacions, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que vinguin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels quals correspongui a l'obligat tributari i que no estiguin destinats a activitats econòmiques, tal com aquestes activitats es defineixen en l'article 13, realitzades per l'obligat tributari.

No obstant això, les rendes derivades de la transmissió de la titularitat dels elements patrimonials, fins i tot quan hi hagi un pacte de reserva de domini, tributen com a guanys o pèrdues de capital, excepte que per aquesta Llei es qualifiquin com a rendes del capital.

2. En tot cas, tenen aquesta consideració:

a) Les rendes derivades de béns immobles.

b) Les rendes del capital mobiliari i, en general, dels restants béns o drets dels quals sigui titular l'obligat tributari.

Subsecció primera. Rendes del capital immobiliari

Article 19. Rendes íntegres del capital immobiliari

Tenen la consideració de "rendes íntegres procedents de la titularitat de béns immobles" totes les que derivin de l'arrendament o de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudir sobre aquests béns, sigui quina sigui la seva denominació o

naturalesa i sens perjudici del que s'estableix a l'article 13 d'aquesta Llei.

Article 20. Despeses deduïbles

1. Les rendes netes del capital immobiliari són el resultat de minorar les rendes íntegres en l'import de les despeses deduïbles.

2. Les despeses deduïbles es quantifiquen en el 40 per cent de l'import de les rendes íntegres.

Subsecció segona. Rendes del capital mobiliari

Article 21. Rendes íntegres del capital mobiliari

Tenen la consideració de "rendes íntegres procedents del capital mobiliari" les següents:

a) Els dividends i altres rendes derivades de la participació en el patrimoni net d'entitats. En particular, el terme "dividends", en el sentit d'aquest precepte, comprèn les rendes de les accions, les accions o els bons de gaudiment, les participacions, les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en les utilitats d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o partícip. Tenen la mateixa consideració les distribucions de resultats procedents de qualsevol organisme d'inversió col·lectiva de dret andorrà regulat en la normativa aplicable a aquests organismes.

b) Les rendes procedents de la cessió a tercers de capitals propis. Tenen aquesta consideració els interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per aquesta cessió, així com les rendes que deriven de la transmissió, el reemborsament, l'amortització, el bescanvi o la conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i la utilització de capitals aliens.

c) Les rendes procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurances de vida o invalidesa que no tinguin la consideració de rendes del treball d'acord amb el que estableix l'article 11 d'aquesta Llei.

En particular, s'apliquen a aquestes rendes les regles següents:

1. Quan es rebí un capital diferit, la renda es determina per la diferència entre el capital rebut i l'import de les primes satisfetes. Quan el capital rebut sigui conseqüència de l'exercici del dret de rescat, el rendiment del capital mobiliari es determina per la diferència entre la quantitat percebuda com a conseqüència del rescat i la part de les primes satisfetes corresponent al capital rebut.

2. Quan es rebin rendes vitalícies immediates, es considera "renda del capital mobiliari" el resultat

d'aplicar a cadascuna de les anualitats rebudes els percentatges següents:

40 per cent, quan el perceptor tingui menys de 40 anys.

35 per cent, quan el perceptor tingui entre 40 i 49 anys.

28 per cent, quan el perceptor tingui entre 50 i 59 anys.

24 per cent, quan el perceptor tingui entre 60 i 65 anys.

20 per cent, quan el perceptor tingui entre 66 i 69 anys.

8 per cent, quan el perceptor tingui més de 70 anys.

Aquests percentatges es determinen en el moment de la constitució de la renda i es mantenen constants durant la seva vigència.

3. Quan es rebin rendes temporals immediates, es considera "renda del capital mobiliari" el resultat d'aplicar a cadascuna de les anualitats rebudes els percentatges següents:

12 per cent, quan la renda tingui una durada inferior o igual a 5 anys.

16 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 5 anys i inferior o igual a 10 anys.

20 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 10 anys i inferior o igual a 15 anys.

25 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 15 anys.

4. Quan es rebí una renda diferida, sigui vitalícia o temporal, la renda del capital mobiliari es determina aplicant, sobre l'anualitat rebuda, els percentatges que corresponguin segons els números 2 i 3 anteriors. Aquests imports s'incrementen en la rendibilitat obtinguda fins al moment de constitució de la renda.

A aquests efectes, la rendibilitat obtinguda fins al moment de constitució de la renda es determina com la diferència entre el valor financer actuarial de la renda que es constitueix i l'import de les primes satisfetes. Aquest import s'inclou dins de la renda del capital mobiliari de l'obligat tributari i s'integra de forma lineal durant un període de deu anys. No obstant això, si es tracta d'una renda temporal de durada inferior a 10 anys, el període d'integració coincidirà amb el de durada de la renda.

d) Les rendes obtingudes de la propietat intel·lectual quan l'obligat tributari no en sigui l'autor, de la propietat industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament o subarrendament de béns mobles, negocis o mines, i de la cessió de drets

d'imatge, quan no s'obtinguin en l'àmbit d'una activitat econòmica.

Article 22. Rendes netes del capital mobiliari

1. Les rendes netes del capital mobiliari són el resultat de minorar les rendes íntegres en l'import de les despeses deduïbles.

2. Per determinar les rendes netes obtingudes de la prestació d'assistència tècnica i de l'arrendament o el subarrendament de béns mobles, negocis o mines, es dedueixen de les rendes íntegres les despeses necessàries per obtenir aquestes rendes netes i, si és procedent, l'import del deteriorament sofert pels béns o drets dels quals s'obtinguin els ingressos.

Secció quarta. Guanys i pèrdues de capital

Article 23. Concepte

1. Als efectes d'aquest impost, es consideren "guanys i pèrdues de capital" les variacions en el valor del patrimoni de l'obligat tributari que es posin de manifest amb motiu de qualsevol alteració en la seva composició, excepte que per aplicació d'aquesta Llei es considerin rendes.

2. S'estima que no hi ha alteració en la composició del patrimoni en els casos següents:

- a) En els supòsits de divisió de la cosa comuna.
- b) En les transmissions de béns i en les constitucions i cessions de drets realitzades pels cònjuges a la comunitat conjugal, així com les que efectuï qualsevol dels cònjuges a favor de l'altre en el marc de la modificació de la comunitat conjugal.
- c) En la dissolució de l'associació de guanys, en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns, quan per imposició legal o resolució judicial es produeixin adjudicacions per causa diferent de la pensió compensatòria.
- d) En la dissolució de comunitats de béns.

En tot cas, els béns i els drets als quals s'apliquin les lletres anteriors conserven el valor d'adquisició originari, sense que la circumstància que s'hi descriu n'impliqui una modificació del valor a efectes impositius.

3. Així mateix, es considera que no hi ha guany o pèrdua de capital en els supòsits següents:

- a) En la reducció de capital. Quan la reducció de capital, sigui quina sigui la seva finalitat, doni lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideren amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició es distribueix proporcionalment entre la resta de valors homogenis que romanguin en el patrimoni del contribuent.

Quan la reducció de capital no afecti de la mateixa manera tots els valors o les participacions propietat del contribuent, s'entén referida a les adquirides en primer lloc. No obstant això, quan la reducció de capital tingui per finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'aquesta devolució minora el valor d'adquisició dels valors afectats, fins a la seva anul·lació. L'excés que en pugui resultar té la consideració de dividend.

b) En les transmissions lucratives *inter vivos* de qualsevol tipus de béns o drets, sempre que es facin en favor de persones físiques que estiguin unides al transmissent per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge i la parella en el cas d'unions estables de parella, segons es defineixen a la normativa reguladora de les unions estables de parella, per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent o col·lateral, fins al tercer grau inclusivament.

En tot cas, els béns o drets objecte de la transmissió esmentada conserven el valor d'adquisició originari, sense que la circumstància que s'hi descriu n'impliqui una modificació del valor a efectes impositius.

c) En les aportacions no dineràries de qualsevol tipus de béns o drets realitzades en favor de societats en què tots els accionistes i les persones físiques que aporten els béns o drets esmentats tinguin entre ells un parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau, o siguin cònjuges, o siguin persones que integren les unions estables de parella, segons es defineixen a la normativa reguladora de les unions estables de parella.

En tot cas, les participacions de la societat destinatària de l'aportació rebudes per la persona que efectua l'aportació conserven, a efectes impositius, el valor d'adquisició originari dels béns o drets aportats.

4. No es consideren "pèrdues de capital" les següents:

- a) Les no justificades.
- b) Les que derivin del consum.
- c) Les que derivin de transmissions lucratives o liberalitats.
- d) Les que derivin de pèrdues en el joc.

Article 24. Càmput

1. L'import dels guanys o pèrdues de capital és:

- a) En els casos de transmissió a títol oneros o lucratiu, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.
- b) En la resta de casos, el valor real dels elements patrimonials o les seves parts, si escau.

Si s'han efectuat obres de millora en els elements patrimonials transmesos, es diferencia la part del valor de transmissió que es correspongui amb cada un dels seus components.

2. En les transmissions de valors representatius de la participació en els fons propis d'entitats, quan existeixin valors homogenis, es considera que l'obligat tributari ha transmès els valors que hagin estat adquirits en primer lloc.

Article 25. Transmissions a títol onerós

1. En les transmissions a títol onerós formen part del valor d'adquisició:

- a) L'import real satisfet en l'adquisició.
- b) L'import de les inversions o millores realitzades en el bé objecte de transmissió.
- c) Les despeses i els tributs inherents a l'adquisició satisfets per l'adquirent, exclosos els interessos i els impostos indirectes que hagin resultat deduïbles.

2. En el cas de béns immobles, el valor d'adquisició al qual es refereix l'apartat anterior s'actualitza multiplicant-lo pels coeficients d'actualització que s'estableixin en la llei del pressupost general corresponent, determinats en funció dels anys en què l'immoble hagi estat en propietat de l'obligat tributari.

3. El valor de l'element objecte de transmissió és l'import real satisfet, sempre que no resulti inferior al seu valor normal de mercat, cas en què prevaldria aquest últim. Del valor de transmissió es dedueixen les despeses i els tributs a què es fa referència a la lletra c de l'apartat 1 anterior, si han estat satisfets per l'adquirent.

Article 26. Transmissions a títol lucratiu

Quan l'adquisició o la transmissió s'hagin realitzat a títol lucratiu, s'apliquen les regles previstes a l'apartat 1 de l'article 25 anterior, considerant com a valor real dels elements transmesos el seu valor normal de mercat.

Capítol tercer. Regles especials de valoració

Article 27. Valoració de les operacions

La valoració de les operacions entre els obligats tributaris subjectes a aquest impost i altres persones físiques o entitats vinculades es realitza pel seu valor normal de mercat, en els termes que preveu la Llei de l'impost sobre societats.

Article 28. Rendes en espècie

1. Tenen la consideració de "rendes en espècie" la utilització, el consum o l'obtenció, per a finalitats particulars, de béns, drets o serveis de forma gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, fins i tot

quan no suposin una despesa real per a qui les concedeix.

Quan el pagador de les rendes entregui a l'obligat tributari imports en metàl·lic perquè aquest últim adquireixi els béns, drets o serveis, les rendes tenen la consideració de dineràries.

2. Les rendes en espècie es valoren d'acord amb el seu valor de mercat, en els termes que s'estableixen reglamentàriament. No obstant això, quan es lliurin béns o drets o es prestin serveis que hagin estat prèviament adquirits a tercers pel pagador de les rendes, la valoració es fa d'acord amb el cost dels béns, drets o serveis per al pagador de les rendes, en els termes que s'estableixen reglamentàriament.

Capítol quart. Integració i compensació de rendes

Article 29. Integració i compensació de rendes

1. Per al càlcul de la base de tributació, els imports positius o negatius de les rendes de l'obligat tributari s'integren i es compensen entre ells segons el que es preveu en aquest article.

2. D'acord amb la classificació de la renda que s'estableix a l'article 4 d'aquesta Llei, la base de tributació es divideix en dos parts:

- a) Base de tributació general.
- b) Base de tributació de l'estalvi.

Article 30. Base de tributació general

1. La base de tributació general és el resultat d'integrar i compensar entre si, en cada període impositiu, les rendes del treball, les rendes procedents de la realització d'activitats econòmiques i les rendes del capital immobiliari.

2. Si després de la integració i compensació anteriors resulta un import negatiu, pot compensar-se amb l'import positiu de la base de tributació general resultant en els deu períodes impositius següents.

Article 31. Base de tributació de l'estalvi

1. La base de tributació de l'estalvi és el resultat d'integrar i compensar entre si, en cada període impositiu, les rendes del capital mobiliari i els guanys i les pèrdues de capital.

2. Si després de la integració i compensació anteriors resulta un import negatiu, pot compensar-se amb l'import positiu de la base de tributació de l'estalvi resultant en els deu períodes impositius següents.

Títol V. Determinació de la base de liquidació

Capítol primer. Base de liquidació general i de l'estalvi

Article 32. Base de liquidació general

1. La base de liquidació general és el resultat de minorar el saldo positiu de la base de tributació general en l'import de les reduccions previstes en els articles 34, 36 i 37 d'aquesta Llei.

2. Les reduccions esmentades en l'apartat anterior d'aquest article s'apliquen en els termes següents:

a) En primer lloc, s'apliquen les reduccions personals i familiars previstes en l'article 34 d'aquesta Llei.

b) En cas que, una vegada aplicades les reduccions personals i familiars, la base de tributació tingui saldo positiu, s'apliquen les reduccions per adquisició d'habitatge habitual i per aportacions a sistemes de previsió social i pensions compensatòries contingudes en els articles 36 i 37.

3. L'import de la base de liquidació general no pot resultar negatiu com a conseqüència de l'aplicació de les reduccions indicades en els apartats anteriors.

Article 33. Base de liquidació de l'estalvi

1. La base de liquidació de l'estalvi es determina mitjançant la minoració del saldo positiu de la base de tributació de l'estalvi en l'import de la reducció prevista en l'article 35 d'aquesta Llei.

2. L'import de la base de liquidació de l'estalvi no pot resultar negatiu com a conseqüència de l'aplicació de la reducció indicada a l'apartat anterior.

Capítol segon. Reduccions

Article 34. Reduccions personals i familiars

1. Reducció per mínim personal exempt

Els obligats tributaris poden reduir la base de tributació general, en concepte de reducció per mínim personal exempt, en un import de 24.000 euros.

Aquest import s'incrementa a 40.000 euros quan el cònjuge no separat de l'obligat tributari o la seva parella estable, segons es defineix a la normativa reguladora de les unions estables de parella, que convisqui amb l'obligat tributari no percebi cap tipus de renda que s'hagi d'incloure dins de la base de tributació general.

Quan el cònjuge no separat o la parella de l'obligat tributari obtingui rendes que s'integrin dins de la seva base de tributació general i l'import d'aquesta base de tributació general no li permeti aplicar

íntegrament els 24.000 euros corresponents a la reducció prevista en el primer paràgraf d'aquest apartat 1, l'import restant de la reducció pot ser aplicat, si escau, pel mateix obligat tributari, sense que l'import conjunt de la reducció aplicable per tots dos cònjuges o membres de la parella pugui excedir la quantitat de 40.000 euros.

2. Reducció per càrregues familiars

Els obligats tributaris poden reduir la base de tributació general en les quantitats següents:

a) 750 euros per cada descendent que sigui menor de 25 anys a la data de meritació de l'impost i que convisqui amb l'obligat tributari o en depengui i no percebi rendes anuals superiors a 12.000 euros.

b) 750 euros per cada ascendent que sigui major de 65 anys a la data de meritació de l'impost i que convisqui amb l'obligat tributari o en depengui i no percebi rendes anuals superiors a 12.000 euros.

Les reduccions previstes als apartats *a* i *b* anteriors s'incrementen mitjançant l'aplicació d'un coeficient d'1,5 sobre el seu import per cada descendent i ascendent amb discapacitat que convisqui amb l'obligat tributari o en depengui.

Als efectes d'aquest impost, tenen la consideració de "persones amb discapacitat" les que estiguin subjectes a l'àmbit d'aplicació de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

3. Quan dos o més obligats tributaris tinguin dret a l'aplicació de les reduccions previstes a l'apartat 2 anterior respecte dels mateixos ascendents o descendents, l'import de les reduccions es prorrataja entre ells a parts iguals. No obstant això, quan els obligats tributaris tinguin un grau diferent de parentesc amb l'ascendent o el descendent, només tenen dret a la reducció els de grau més pròxim.

Article 35. Reducció per mínim exempt de les rendes de l'estalvi

La base de tributació de l'estalvi es redueix en un import de 3.000 euros en concepte de mínim exempt per obtenció de rendes de l'estalvi.

Article 36. Reducció per inversió en habitatge habitual

1. Els obligats tributaris poden reduir la base de tributació en un import equivalent al 25 per cent de les quantitats satisfetes en el període impositiu per a l'adquisició de l'immoble que constitueixi o hagi de constituir el seu habitatge habitual, incloent-hi les despeses originades per l'adquisició a càrrec de l'adquirent i, en cas de finançament per tercers, l'amortització, els interessos i les restants despeses associades al préstec.

La quantia màxima de la reducció és de 1.000 euros anuals.

2. Quan la transmissió d'un habitatge habitual hagi generat un guany de capital que hagi gaudit de l'exempció per reinversió en l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, la base de la deducció per l'adquisició del nou habitatge es minora en l'import del guany de capital a què s'apliqui l'exempció per reinversió. En aquest cas, no es pot practicar deducció per l'adquisició del nou habitatge mentre les quantitats invertides en el mateix habitatge no superin el guany de capital exempt per reinversió.

3. S'inclou dins el concepte d'habitatge el bé immoble que constitueix l'habitatge habitual i permanent, els aparcaments, els trasters i els annexos accessoris a aquests últims si s'adquireixen de forma conjunta.

4. Perquè l'habitatge constitueixi la seva residència habitual, l'obligat tributari ha d'estar donat d'alta en el cens de la parròquia corresponent al lloc de situació de l'immoble dins el termini de dotze mesos comptats des de la data d'adquisició de l'habitatge.

En cas d'incompliment d'aquest requisit, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora, en el període impositiu en què es produeixi l'incompliment.

Article 37. Reduccions per aportacions a instruments de previsió social i pensions compensatòries

1. Poden reduir-se en la base de tributació les quantitats següents:

a) Les aportacions i contribucions a plans de pensions i altres instruments de previsió social habilitats per la legislació del Principat d'Andorra, tant les realitzades pel mateix obligat tributari com les contribucions del promotor que hagin estat imputades com a rendes del treball, amb un límit anual màxim de 5.000 euros.

b) Les pensions compensatòries satisfetes en favor del cònjuge i les anualitats per aliments amb excepció de les establertes en favor dels fills de l'obligat tributari, satisfetes ambdós d'acord amb la legislació civil aplicable.

Títol VI. Període impositiu, meritació i imputació de rendes

Article 38. Període impositiu

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural.
2. El període impositiu és inferior a l'any natural si es produeix la defunció de l'obligat tributari en un dia

diferent del 31 de desembre. En aquest cas, el període impositiu finalitza a la data de la defunció.

Article 39. Meritació de l'impost

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 40. Imputació de rendes

1. Els ingressos i les despeses que determinen les rendes que cal incloure en la base de tributació s'imputen al període impositiu que correspongui, amb caràcter general, d'acord amb els criteris següents:

a) Les rendes del treball i del capital s'imputen al període impositiu en què resultin exigibles, o en el del seu cobrament si aquest cobrament és anterior.

b) Les rendes d'activitats econòmiques s'imputen d'acord amb la normativa del Pla general de comptabilitat.

c) Els guanys i les pèrdues de capital s'imputen al període impositiu en què tingui lloc l'alteració patrimonial.

2. Sense perjudici del que estableix el punt 1 anterior, en el cas d'operacions a termini o amb preu ajornat, l'obligat tributari pot optar per imputar proporcionalment les rendes obtingudes en aquestes operacions a mesura que es facin exigibles els cobraments corresponents. Es consideren "operacions a termini o amb preu ajornat" les operacions el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius, sempre que el període transcorregut des del lliurament o la posada a disposició i el venciment del darrer termini sigui superior a l'any.

Títol VII. El deute tributari

Capítol primer. La quota de tributació

Article 41. Quota de tributació

La quota de tributació és el sumatori dels imports resultants d'aplicar el tipus de gravamen sobre els saldos positius de les bases de liquidació general i de l'estalvi, respectivament.

La quota de tributació no pot ser negativa i, com a mínim, es consigna un import de zero.

Article 42. Tipus de gravamen

El tipus de gravamen de l'impost és el 10 per cent.

Capítol segon. Quota de liquidació

Article 43. Quota de liquidació

1. La quota de liquidació és el resultat de reduir la quota de tributació en els imports següents:

a) En primer lloc, en l'import de la bonificació prevista en l'article 44.

b) En cas que, després d'aplicar la bonificació anterior, resti un saldo positiu de la quota de tributació, aquesta quota es redueix en l'import que resulti d'aplicar les deduccions previstes als articles 45, 46 i 47.

2. La quota de liquidació no pot ser negativa com a conseqüència de l'aplicació de la bonificació i les deduccions anteriors i, com a mínim, es consigna un import de zero.

Article 44. Bonificació per obtenció de rendes del treball, d'activitats econòmiques o del capital immobiliari

L'obligat tributari que hagi obtingut rendes del treball, rendes derivades de la realització d'activitats econòmiques o rendes del capital immobiliari es dedueix de la quota de tributació una bonificació del 50 per cent de la quantitat que resulti d'aplicar el tipus de gravamen de l'impost sobre l'import de la base de tributació general de l'obligat tributari, minorada en la quantitat de 24.000 euros corresponents a la reducció prevista en el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 34 a què tingui dret.

Aquesta bonificació no pot excedir la quantitat de 800 euros.

Article 45. Deducció per eliminar la doble imposició internacional

1. Quan en la base de tributació de l'obligat tributari s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, es dedueix de la quota de tributació la menor de les dos quantitats següents:

a) L'import efectiu satisfet a l'estranger per raó de gravamen de característiques similars a aquest impost a què hagi estat sotmès l'obligat tributari.

b) L'import de la quota de tributació que correspondria pagar al Principat d'Andorra per les rendes esmentades si s'haguessin obtingut en territori andorrà.

A l'efecte del càlcul d'aquest últim import, la base de tributació corresponent a la renda estrangera es determina d'acord amb la normativa d'aquest impost, i són únicament imputables a aquesta base de tributació les despeses específicament connectades amb la generació de la renda esmentada.

2. L'import de l'impost satisfet a l'estranger s'inclou en la renda d'acord amb el que preveu l'apartat anterior i, igualment, forma part de la base de tributació, encara que no sigui plenament deduïble.

3. Quan l'obligat tributari hagi obtingut en el període impositiu diverses rendes de l'estranger, la deducció es calcula conjuntament per a totes les rendes que procedeixin d'un mateix país.

4. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota de tributació es poden deduir en els tres períodes impositius que concloguin posteriorment.

A aquest efecte, l'obligat tributari ha d'acreditar la procedència i la quantitat de la deducció que pretengui efectuar mitjançant l'exhibició dels suports documentals oportuns, sigui quin sigui el període en què es va originar el dret a la deducció.

5. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, quan en períodes impositius anteriors l'obligat tributari hagi obtingut rendes negatives netes a través d'un establiment permanent a l'estranger que s'hagin integrat en la base de tributació de l'entitat, la deducció només s'aplica posteriorment respecte de les rendes obtingudes per l'establiment permanent esmentat a partir del moment en què se superi la quantitat d'aquestes rendes negatives.

Article 46. Deducció per creació de llocs de treball i per inversions

Els obligats tributaris que realitzin activitats econòmiques poden minorar de la quota de tributació les quantitats següents:

a) El resultat de multiplicar la quantitat fixa de 3.000 euros per persona d'increment mitjà de plantilla fixa anyal que tingui l'obligat tributari. A aquest efecte, només es computen els contractes laborals formalitzats a Andorra i subjectes a la legislació laboral andorrana. Per determinar l'increment mitjà de plantilla, es calcula la plantilla mitjana prorratejant el nombre de persones pels dies de l'any que estan contractades en relació laboral per l'obligat tributari, i es compara amb la plantilla mitjana de l'any anterior, determinada de la mateixa forma. Aquest increment mitjà de plantilla s'ha de mantenir durant l'any posterior a comptar del tancament de l'exercici. En cas que no es compleixi aquest increment mitjà de plantilla, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada juntament amb els interessos de demora.

b) El resultat d'aplicar el 5 per cent a l'import de les noves inversions fetes a Andorra d'actius fixos afectes a l'activitat empresarial. Aquests actius s'han de mantenir durant un mínim de cinc anys des del moment en què s'adquireixin. En cas que no es compleixi el manteniment de les inversions durant el període mínim de cinc anys, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada juntament amb els interessos de demora.

c) Les deduccions previstes en aquest apartat no aplicades per insuficiència de quota es poden deduir de la quota de tributació dels tres exercicis posteriors.

Article 47. Deduccions per eliminar la doble imposició interna

1. La quota de tributació es minora amb l'import de les quotes de tributació satisfetes per l'obligat tributari per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris i per l'impost comunal sobre la radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, corresponents a rendes d'activitats econòmiques o rendes del capital immobiliari que s'hagin integrat en la base de tributació d'aquest impost.

2. Els saldos d'aquestes deduccions que no s'hagin aplicat per insuficiència de quota es poden deduir de la quota de tributació dels tres exercicis posteriors.

Títol VIII. Pagaments a compte

Article 48. Obligats a efectuar pagaments a compte

1. Els pagaments a compte tenen la consideració de deute tributari segons el que estableix la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari, i poden consistir en retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats.

2. Les entitats i les persones jurídiques residents al Principat d'Andorra que satisfacin o abonin rendes gravades per aquest impost estan obligades a practicar retenció i ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al perceptor, i a ingressar-ne l'import al ministeri encarregat de les finances, quan satisfacin les tipologies de rendes següents:

a) Rendes del treball.

b) Rendes del capital mobiliari.

3. Estan subjectes a les mateixes obligacions les persones físiques residents al Principat d'Andorra que realitzin activitats econòmiques, respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici d'aquestes activitats, i les persones físiques o jurídiques no residents fiscals que operin al Principat d'Andorra mitjançant un establiment permanent o sense, quan paguin rendes del treball gravades per aquest impost.

4. Els obligats tributaris han de comunicar al pagador de rendes subjectes a retenció o ingrés a compte de les quals siguin perceptors, les circumstàncies determinants per al càlcul de la retenció o l'ingrés a compte que correspongui, així com qualsevol modificació d'aquestes circumstàncies, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

No obstant això, en els supòsits en què el càlcul i l'ingrés de la retenció o l'ingrés a compte es facin a través de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en els termes de l'apartat 6 d'aquest article, aquestes comunicacions s'han d'adreçar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

5. Els obligats tributaris que exerceixin activitats econòmiques han d'efectuar el mes de setembre un pagament fraccionat de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el primer de setembre.

6. El càlcul de les retencions i els ingressos a compte sobre rendes del treball, així com el seu ingrés al ministeri encarregat de les finances, es fa a través de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en els termes i les condicions que es determinin reglamentàriament.

7. En el supòsit de satisfer rendes del treball que no es liquidin a través de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, les entitats o les persones jurídiques que les satisfacin tenen l'obligació de practicar la retenció d'acord amb els requisits i les condicions que es determinin reglamentàriament.

8. Les entitats i les persones jurídiques residents al Principat d'Andorra o no residents fiscals que operin al Principat d'Andorra mitjançant un establiment permanent, i que siguin dipositàries de valors mobiliaris estrangers o tinguin al seu càrrec la gestió de cobrament de les rendes derivades d'aquests valors, tenen l'obligació de practicar retenció sobre les rendes derivades d'aquests valors, en els termes i les condicions que es determinin reglamentàriament.

Article 49. Import dels pagaments a compte

1. La retenció i l'ingrés a compte sobre les rendes del treball es determinen tenint en consideració les reduccions i les deduccions previsibles aplicables a l'obligat tributari, en els termes següents:

a) La Caixa Andorrana de Seguretat Social calcula la quota de liquidació per aquest impost corresponent a les rendes del treball que, d'acord amb les estipulacions contractuals i altres circumstàncies previsibles, hagi de satisfer a l'obligat tributari en el període impositiu, tenint en compte les seves circumstàncies personals i la restant informació inclosa en la comunicació realitzada per l'obligat tributari d'acord amb el que s'estableix a l'apartat 4 de l'article 48 d'aquesta Llei.

b) El percentatge de retenció aplicable sobre les rendes que s'han de satisfer a l'obligat tributari s'obté multiplicant per 100 el quocient resultant de dividir l'import que resulti del paràgraf a anterior i les retribucions per les rendes del treball totals que s'han de satisfer a l'obligat tributari en el període impositiu.

El percentatge de retenció s'expressa amb dos decimals.

c) La Caixa Andorrana de Seguretat Social comunica al pagador de la renda el percentatge de retenció o ingrés a compte que el pagador ha de practicar en relació amb les rendes del treball que hagi de satisfer a l'obligat tributari.

d) La retenció o l'ingrés a compte que ha de practicar el pagador de la renda és el resultat d'aplicar el percentatge de retenció sobre l'import íntegre de les rendes que s'han de satisfer.

e) Quan, en qualsevol moment del període impositiu, es modifiqui alguna circumstància, sigui relativa a la situació personal de l'obligat tributari i amb la comunicació prèvia per part de l'obligat tributari, o bé en relació amb la quantia de les rendes a percebre, l'obligat a retenir el tipus de retenció, d'acord amb la informació que a aquests efectes li faciliti la Caixa Andorrana de Seguretat Social i amb efectes des del mes següent a aquell en què s'hagi produït la modificació.

2. Com a excepció al que es preveu a l'apartat anterior, s'aplica un percentatge de retenció fix del 10 per cent sobre l'import íntegre de les rendes derivades de la impartició de cursos, conferències, col·loquis, seminaris i d'altres similars, excepte quan tinguin la consideració de rendes d'activitats econòmiques.

3. La retenció i l'ingrés a compte sobre les rendes del capital mobiliari es determinen aplicant un percentatge de retenció fix del 10 per cent sobre l'import de la renda íntegra satisfeta.

No obstant això, l'obligat tributari pot sol·licitar a la persona o entitat pagadora de les rendes que minori la base sobre la qual s'aplica el percentatge de retenció en l'import de la reducció prevista a l'article 35 d'aquesta Llei.

En cas que s'exerceixi aquesta opció, l'obligat a retenir determina l'import de la retenció que s'ha de practicar aplicant el percentatge de retenció sobre la renda satisfeta en la mesura en què aquesta renda superi l'import de la reducció resultant d'aplicar l'article 35 esmentat.

Reglamentàriament s'ha de regular el procediment per a la comunicació de l'opció a l'entitat pagadora, amb l'objectiu de garantir que la reducció corresponent sigui objecte d'aplicació en l'import previst legalment, sense que es produeixin duplicitats.

4. Quan s'hagi de practicar una retenció o un ingrés a compte sobre una renda del capital mobiliari d'acord amb el que s'estableix en l'apartat 8 de l'article 48, l'import de la retenció es minora mitjançant l'aplicació de la deducció prevista en

l'article 45 d'aquesta Llei, a què tingui dret l'obligat tributari, en relació amb l'impost estranger a què hagi estat sotmesa aquesta renda.

5. No s'ha de practicar la retenció o l'ingrés a compte respecte de les rendes que estiguin exemptes en virtut del que estableix l'article 5 d'aquesta Llei, en els termes que es fixin reglamentàriament.

6. El subjecte obligat a retenir i a practicar ingressos a compte ha de presentar una declaració davant el ministeri encarregat de les finances, en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin reglamentàriament, de les quantitats retingudes o els ingressos a compte fets, o la declaració negativa quan escaigui. No obstant això, no hi ha obligació de declarar les rendes que estiguin exemptes d'acord amb l'article 5 d'aquesta Llei.

L'obligació esmentada en el paràgraf anterior no resulta aplicable en els supòsits en què el càlcul i l'ingrés de les retencions i dels ingressos a compte es realitzin a través de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

7. L'import del pagament fraccionat que han d'efectuar els obligats tributaris que exerceixin activitats econòmiques es calcula aplicant el percentatge del 50 per cent sobre la quota de liquidació del període impositiu immediatament anterior.

No obstant això, l'obligat tributari pot determinar l'import del pagament fraccionat aplicant un percentatge del 5 per cent sobre les rendes netes procedents d'activitats econòmiques obtingudes en l'exercici immediatament anterior. L'exercici d'aquesta opció es fa en el moment de presentar la declaració corresponent al pagament fraccionat i no vincula per a futurs períodes impositius.

En cas que el període anterior tingui una durada inferior a dotze mesos, el pagament fraccionat es fa tenint en compte la part proporcional de la quota de liquidació de períodes anteriors fins a completar un període de dotze mesos.

L'obligat a realitzar pagaments fraccionats ha de presentar una declaració davant el ministeri encarregat de les finances, en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin reglamentàriament, de les quantitats ingressades en concepte de pagament fraccionat.

Article 50. Deducció dels pagaments a compte i quota diferencial

L'import de les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats es dedueixen de la quota de liquidació per obtenir la quota diferencial. Quan, per efecte dels pagaments a compte, la quota diferencial sigui negativa, el ministeri encarregat de

les finances ha de retornar l'excés d'acord amb el que s'estableix a l'article 56 d'aquesta Llei.

Títol IX. Gestió i liquidació

Article 51. Registre tributari

1. Els obligats tributaris de l'impost sobre la renda de les persones físiques han de disposar d'un número de registre tributari (en endavant, NRT), que han de sol·licitar en cas que ja no el posseeixin com a obligats tributaris de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques o dels impostos indirectes. Aquest número és únic per a tots els tributs estatals. La sol·licitud s'ha de formalitzar mitjançant el model normalitzat establert pel Govern.

2. El ministeri encarregat de les finances ha de portar un registre tributari en què s'han d'inscriure les persones físiques i entitats sense personalitat jurídica pròpia que siguin obligats tributaris d'aquest impost.

3. Reglamentàriament es desenvolupen les formes, els terminis i la documentació que cal presentar per obtenir l'NRT, així com els procediments de gestió de l'impost.

Article 52. Obligació de col·laboració

Els titulars del Registre de Comerç i Indústria, els titulars del Registre de Professions Liberals i els titulars del Registre d'Associacions han de remetre al ministeri encarregat de les finances, per la via telemàtica, la informació en relació amb les persones físiques i entitats, la constitució, l'establiment, la modificació o l'extinció referent a les modificacions que es produeixen en aquests registres, segons el que es determini reglamentàriament.

La mateixa obligació incumbeix els notaris pel que fa a les escriptures i altres documents que autoritzin la constitució, la modificació, la transformació o l'extinció de tota classe d'entitats.

Article 53. Declaracions

1. Els obligats tributaris han de presentar i subscriure una declaració per aquest impost en el lloc, el termini i la forma que es determinin reglamentàriament.

2. No obstant això, no estan obligats a presentar la declaració els obligats tributaris que únicament obtinguin rendes procedents d'alguna o de la totalitat de les fonts següents:

- a) Rendes del treball.
- b) Rendes del capital mobiliari.
- c) Rendes exemptes en virtut de l'article 5 d'aquesta Llei.

3. Estan obligats en tot cas a presentar i subscriure la declaració prevista en l'apartat 1 anterior els obligats

tributaris que hagin percebut rendes del treball o rendes del capital mobiliari que no hagin estat sotmeses a l'obligació d'efectuar pagaments a compte d'acord amb el que s'estableix en l'article 48 d'aquesta Llei.

Article 54. Autoliquidació i ingrés del deute tributari

1. Els obligats tributaris, en el moment de presentar la seva declaració, han de determinar el deute corresponent i ingressar-lo en el lloc i la forma que es determinin reglamentàriament.

2. El pagament del deute tributari es pot efectuar mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni cultural del Principat d'Andorra en la forma que preveu la normativa reguladora del patrimoni cultural d'Andorra.

Article 55. Liquidació provisional

El ministeri encarregat de les finances pot girar la liquidació provisional que escaigui d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari, sense perjudici de les comprovacions posteriors que puguin realitzar els òrgans d'aquest ministeri.

Article 56. Devolució d'ofici

1. Quan, d'acord amb l'article 50, la quota diferencial resultant de l'autoliquidació sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances, si escau, ha de practicar la liquidació provisional dins els tres mesos següents al terme del termini establert per presentar la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els tres mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la presentació de la declaració.

2. Quan la quota diferencial resultant de l'autoliquidació o, si escau, de la liquidació provisional sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances ha de tornar d'ofici aquesta quota, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que escaiguin.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix l'apartat 1, el ministeri encarregat de les finances ha de tornar d'ofici la quota diferencial negativa resultant de l'autoliquidació, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Si transcorre el termini que estableix l'apartat 1 sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable al ministeri encarregat de les finances, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès legal que es preveu a la normativa

reguladora de bases de l'ordenament tributari, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data d'ordenació del seu pagament, sense que calgui que l'obligat tributari ho reclami.

5. Reglamentàriament es determinen el procediment i la forma de pagament per a la realització de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.

Títol X. Infraccions i sancions

Article 57. Infraccions

La regulació de les infraccions en matèria tributària relatives al contingut d'aquesta Llei es regeix, en allò que no s'estableix en aquesta Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari.

Article 58. Modalitats d'infraccions

1. Es consideren infraccions simples:

- a) Les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació.
- b) L'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.

2. Es consideren infraccions de defraudació:

- a) La no-presentació de l'autoliquidació, quan la presentació sigui obligatòria d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.
- b) Les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació.
- c) Les falses autoliquidacions.

Article 59. Sancions

1. Les infraccions simples són sancionades mitjançant una multa fixa d'entre 150 euros i 3.000 euros.

2. Les infraccions de defraudació són sancionades mitjançant una multa proporcional d'entre el 50% i el 150% de la quota defraudada.

3. Les sancions anteriors s'estableixen seguint els criteris de graduació establerts en la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari.

Article 60. Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dicta la resolució que correspongui, contra la qual es pot recórrer en els termes establerts

en la normativa reguladora de les bases de l'ordenament tributari.

3. En qualsevol cas, i perquè l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha d'aportar una garantia suficient, ja sigui hipotecària o bé un aval o una fiança d'una entitat bancària andorrana que garanteixi l'import total del deute tributari.

Títol XI. Ordre jurisdiccional

Article 61. Jurisdicció competent

La jurisdicció administrativa, amb l'exhauriment previ de la via administrativa en matèria tributària, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se suscitin entre el ministeri encarregat de les finances i els obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. Cost d'adquisició dels valors representatius de la participació en els fons propis d'entitats

A l'efecte de computar els guanys i les pèrdues de capital derivats de les transmissions de valors representatius de la participació en els fons propis d'entitats residents al Principat d'Andorra adquirits abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es pren el valor teòric comptable corresponent a la participació transmesa en la data de tancament de l'últim període impositiu que finalitzi abans del dia 1 de gener del 2013.

El valor teòric comptable és el que resulti dels comptes anuals dipositats en el Registre de Societats i formulats d'acord amb la normativa comptable i mercantil vigent al Principat d'Andorra.

Disposició addicional segona. Cost d'adquisició dels béns immobles

Els obligats tributaris que obtinguin rendes d'activitats econòmiques i siguin titulars de béns immobles afectes a la seva activitat econòmica que hagin estat adquirits abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden considerar com a valor dels béns, a l'efecte d'aplicar les disposicions d'aquesta Llei, el valor de mercat d'aquests béns, segons resulti d'un informe de valoració emès per un expert independent, d'acord amb el valor establert en els comptes anuals de l'empresari en la data de tancament de l'últim període impositiu que finalitzi abans del dia 1 de gener del 2013, o bé en els comptes que l'obligat tributari hagi presentat juntament amb la declaració corresponent a l'esmentat període impositiu, en el cas que no hagi estat obligat a dipositar comptes al Registre del Dipòsit de Comptes.

Aquest valor s'obté deduït del valor de mercat d'aquests béns l'amortització lineal que correspongui als anys transcorreguts entre la posada en funcionament de l'element i la data de producció d'efectes d'aquesta Llei. En relació amb aquests elements, correspon al contribuïent la càrrega de provar fefaentment la data de posada en funcionament d'aquests elements, el preu de mercat de l'element patrimonial, així com l'amortització i les correccions valoratives realitzades comptablement amb anterioritat a la data d'aplicació efectiva d'aquesta Llei; la falta de prova d'aquests aspectes determina la impossibilitat d'amortitzar aquests elements després de l'aplicació efectiva de la Llei.

En els casos en què existeixi l'obligació de l'obligat tributari de dipositar els comptes anuals, el que s'estableix en els paràgrafs anteriors només és aplicable quan el valor resultant de l'informe de valoració emès per un expert independent estigui recollit en els comptes anuals dipositats al Registre del Dipòsit de Comptes corresponent.

Disposició addicional tercera. Pagament fraccionat corresponent al primer període impositiu d'aplicació d'aquesta Llei

Per determinar el pagament fraccionat que s'ha d'efectuar en el primer període impositiu en el qual sigui aplicable aquesta Llei, es pren la quota de liquidació o, si escau, la renda neta corresponent a l'impost sobre la renda d'activitats econòmiques de l'obligat tributari en relació amb l'últim exercici tancat abans de l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició transitòria primera. Bases de tributació negatives en l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

1. Els obligats tributaris que, a l'inici del primer exercici en què sigui aplicable aquesta Llei, tinguin bases de tributació negatives pendents de compensació corresponents a l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, d'acord amb el que preveu l'article 17 de la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, poden compensar-les en el termini i amb les condicions previstes en aquesta Llei per a les bases liquidables generals negatives.

2. Per determinar el termini de compensació de les bases de tributació negatives esmentades en el paràgraf anterior, es considera que aquestes bases van ser generades en el període impositiu en el qual van ser objecte d'autoliquidació per l'obligat tributari de l'impost sobre la renda d'activitats econòmiques.

Disposició transitòria segona. Deduccions pendents de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

1. Els obligats tributaris que, a l'inici del primer exercici en què sigui aplicable aquesta Llei, tinguin deduccions pendents d'aplicació corresponents a l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, d'acord amb el que preveuen els articles 23 i 24 de la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, podran aplicar-les en el termini i amb les condicions previstes en els articles d'aquesta Llei.

2. Per determinar el termini d'aplicació de les deduccions esmentades en el paràgraf anterior, es considera que aquestes deduccions van ser generades en el període impositiu en el qual van ser objecte d'autoliquidació per l'obligat tributari de l'impost sobre la renda d'activitats econòmiques.

Disposició derogatòria única. Impost sobre la renda de les activitats econòmiques

Amb efectes des de l'1 de gener del 2015, queda derogada la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, així com les disposicions relatives a aquest impost contingudes en el Decret del 13 de juny del 2012 pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

Disposició final primera. Modificació de la llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

1. S'introdueix un nou capítol sisè a la Llei 94/2010, del 29 de desembre, el qual queda redactat de la manera següent:

“Article 36 bis. Règim especial dels treballadors fronterers i temporers

1. Els treballadors no-residents fiscals contractats per empreses residents o establertes al Principat d'Andorra, als quals es refereix l'article 12, quan estiguin subjectes en la seva totalitat al règim de la Caixa Andorrana de Seguretat Social del Principat d'Andorra tributen d'acord amb les normes generals de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. A l'efecte de determinar l'impost corresponent a les rendes del treball percebudes en relació amb la seva activitat com a treballadors fronterers i/o temporers i que estiguin subjectes a aquest impost, poden optar per aplicar les regles següents:

a) Als efectes de determinar la base de tributació, poden minorar l'import íntegre percebut en els conceptes següents:

- Les deduccions per cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social previstes a l'apartat segon de l'article 12 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

- La reducció prevista al primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 34 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quan el període de duració del treball desenvolupat pel treballador fronterer o temporer sigui inferior a l'any, la reducció esmentada es prorrateja en funció del període de duració del treball en el curs del període impositiu.

b) A l'efecte de determinar la quota de tributació, poden aplicar la bonificació prevista a l'article 44 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. L'opció d'aplicar les regles assenyalades a l'apartat anterior s'exerceix mitjançant la presentació davant la Caixa Andorrana de Seguretat Social d'una comunicació en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

4. La determinació de l'import i el procediment per efectuar l'ingrés de les retencions i dels ingressos a compte relatius a les rendes regulades en aquest article es fan d'acord amb el que s'estableix per a les rendes del treball en les disposicions de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.”

2. Es modifica la lletra *a* de l'article 15 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, que queda redactada de la manera següent:

“En el cas de persones físiques no residents fiscals:

- Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda. El mateix tracte resulta aplicable a les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques andorranes per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics.

- Les beques públiques i les beques atorgades per entitats privades amb la corresponent convalidació administrativa, percebudes per cursar estudis reglats, tant al Principat d'Andorra com a l'estranger, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

- Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

- Els guanys de patrimoni que es posin de manifest per motiu d'una transmissió lucrativa *mortis causa*.”

Disposició final segona. Exempció dels premis del joc en l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Es modifica la lletra *e* de l'article 15 de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, que queda redactada de la manera següent:

“Els premis que procedeixin del joc, sempre que estiguin subjectes a la imposició establerta a la normativa aplicable al joc.”

Disposició final tercera. Actualització dels imports

La llei del pressupost general pot modificar l'import de les reduccions, bonificacions i deduccions que estableix aquesta Llei.

Disposició final quarta. Habilitació normativa

1. S'encomana al Govern la redacció de les disposicions i dels reglaments necessaris per al desenvolupament i l'execució d'aquesta Llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

2. Els models de declaració d'aquest impost i els dels seus pagaments a compte són fixats per reglament, el qual ha d'establir, a més de la forma, el lloc i els terminis per presentar-los, els supòsits i les condicions de la seva presentació per mitjans telemàtics.

3. Es delega al ministeri encarregat de les finances la gestió i la recaptació de l'impost que regula aquesta Llei.

Els obligats tributaris poden fer consultes relatives exclusivament a la interpretació de l'articulat de la Llei. Han de ser contestades, en un termini màxim de sis mesos, pel ministeri encarregat de les finances amb caràcter vinculant. El Govern ha d'establir reglamentàriament els termes i l'abast en què es poden efectuar aquestes consultes.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* i és aplicable als exercicis que s'iniciïn a partir de l'1 de gener del 2015.

Edicte

La Sindicatura, en la seva reunió del dia 26 d'agost del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 21 d'agost del 2013, sota el títol **Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència**

internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de Llei i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 11 de setembre del 2013, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 d'agost del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

Exposició de motius

El 24 de novembre del 2011, el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, el qual va acompanyat d'un annex que relaciona els actes jurídics i les disposicions normatives de la Unió Europea que l'Estat andorrà s'ha compromès a implementar en el seu ordenament jurídic en els termes establerts a l'article 8 de l'Acord esmentat.

En aquest sentit, i pel que fa a la transposició de l'Acord monetari, en general, s'ha entès que no cal realitzar una revisió dels principis generals de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 (modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre i per la Llei 4/2011, del 25 de maig), sinó que s'han identificat les novetats contingudes en la normativa que s'ha de transposar, així com els extrems que, eventualment, siguin contradictoris amb l'actual legislació andorrana referent a això i s'han implementat en la nostra normativa.

Així, els actes jurídics de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de capitals que, en

atenció a allò que disposa l'Acord monetari, l'Estat andorrà implementa en el seu ordenament jurídic mitjançant aquesta Llei són els següents: (i) Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i el finançament del terrorisme -també coneguda com a Tercera Directiva-; (ii) Directiva 2006/70/CE de la Comissió, de l'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen les mesures d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament i del Consell, pel que fa a la definició de les persones políticament exposades i de les condicions tècniques d'aplicació d'obligacions simplificades de control de la clientela, així com l'exempció per motiu d'una activitat financera exercida a títol ocasional o a una escala molt limitada; (iii) Reglament 2006/1781/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de novembre del 2006, relatiu a les informacions sobre els ordenants que acompanyen les transferències de fons; i (iv) Decisió del Consell, del 17 d'octubre del 2000, relativa a les modalitats de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera dels estats membres pel que fa a l'intercanvi d'informació.

En aquest sentit, tenint en compte els esforços que l'Estat andorrà ha dut a terme en els últims anys per tal de complir amb els millors estàndards internacionals en la matèria, encapçalats per les recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI), la legislació andorrana referent a això ja conté diverses previsions de les reflectides a la normativa de la Unió Europea referida *ut supra*.

Altrament, hem de destacar que la normativa comunitària de referència està inspirada en les esmentades recomanacions del GAFI, que marquen les línies mestres de l'actuació en la matèria de la majoria dels estats i, en particular, de l'Estat andorrà.

D'aquesta manera, les modificacions de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme que s'han dut a terme en el passat, s'han realitzat prenent com a referència els mateixos estàndards que han inspirat la normativa de la Unió Europea mencionada anteriorment.

Per tant, l'arrel comuna de la normativa andorrana i de la de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme fa que, en general, únicament sigui necessària la inclusió de determinats ajustos i precisions en la nostra normativa per implementar les disposicions europees i, en conseqüència, apropar les disposicions jurídiques andorranes en la matèria, encara més, al cabal comunitari.

En conclusió, amb aquesta reforma legislativa es pretén implementar la normativa de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de diners i valors i del finançament del terrorisme relacionada en l'annex de l'Acord monetari i, en conseqüència, complir les obligacions que, en matèria de prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme, l'Estat andorrà va assumir amb la seva signatura.

Article 1. Modificació de l'article 41

1. Es modifica la lletra (b) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

“b) UIF: Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, òrgan configurat com a autoritat administrativa independent que actua de manera autònoma i independent respecte de la resta de l'Administració general de l'Estat, amb ple sotmetiment a aquesta Llei i a l'ordenament jurídic.”

2. Es modifica la lletra (c) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

“c) Subjecte obligat financer, persones físiques o jurídiques subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei que pertanyen a alguna de les categories següents:

- Entitats operatives del sistema financer.
- Companyies d'assegurances que estan autoritzades a operar en el ram de vida.
- Corredors d'assegurances, persones físiques o jurídiques que, a canvi d'una remuneració, realitzin una activitat de mediació d'assegurances en el ram de vida.
- Institucions de gir postal.”

3. Es modifica la lletra (f) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

“f) Proveïdors de serveis a societats i fideïcomisos, tota persona física o jurídica que presti amb caràcter professional els serveis següents a tercers:

- Constituir societats o altres persones jurídiques.
- Exercir funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les dites funcions.

- Facilitar una adreça social o comercial, postal o administrativa.

- Exercir funcions de fiduciari en altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries.”

4. S'afegeixen les lletres (i), (j) i (k) a l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

“i) Relació de negocis: relació empresarial, professional o comercial vinculada a l'activitat professional dels subjectes obligats i que, en el moment en el qual s'estableix el contacte, pretengui tenir una certa durada.

j) País tercer equivalent: estat o territori que imposi requisits equivalents als d'aquesta Llei, inclòs en les llistes aprovades a aquests efectes mitjançant acord dels estats membres de la Unió Europea.

Adicionalment, en el cas que la UIF consideri que un altre estat o territori compleix els requisits d'equivalència anteriors, ho comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea, perquè ho comuniqui a la representació de la Comissió Europea.

k) Entitats o subjectes obligats d'un mateix grup: entitats o subjectes obligats que pertanyen a un grup d'acord amb la definició que estableix l'article 34.2 del text refós de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.”

Article 2. Modificació de l'article 44

Es modifica l'article 44 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Els subjectes obligats financers han de vetllar perquè les seves sucursals, filials amb participació majoritària o delegacions situades a l'estranger, que tinguin per objecte operacions comercials o financeres, apliquin mesures equivalents a les que preveu aquesta Llei per a la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

Si existeix cap diferència substancial en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme entre la normativa andorrana i estrangera, les entitats mencionades en l'apartat anterior hauran d'aplicar la normativa més exigent sempre que les normes locals ho permetin.

En el cas que les entitats de l'apartat anterior no puguin complir la normativa andorrana en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme

per causa d'incompatibilitats amb les normes locals, ho han de comunicar motivadament a la UIF i han de prendre mesures addicionals per fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

La UIF comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea els casos en què el dret del tercer país no permeti l'aplicació de mesures equivalents i en els quals es pugui actuar en el marc d'un procediment acordat per trobar una solució.”

Article 3. Modificació de l'article 45

Es modifica l'article 45 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Estan subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei els subjectes obligats financers així com les persones físiques o jurídiques següents que, en l'exercici de la seva professió o activitat empresarial, realitzen, controlen o aconsellen operacions de moviments de diners o valors que podrien ser susceptibles d'utilitzar-se per al blanqueig o finançament del terrorisme:

a) professionals comptables externs, assessors fiscals i auditors;

b) notaris, advocats i membres d'altres professions jurídiques independents quan participin en l'assistència de la planificació o execució d'operacions per als seus clients dins el marc de les activitats següents:

- compra i venda de béns immobles o empreses comercials;

- gestió de diners, títols o altres actius dels clients;

- obertura o gestió de comptes bancaris, d'estalvi o de títols;

- organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses;

- constitució, funcionament o gestió de societats, de fidúcies o d'estructures similars; o bé quan actuïn per compte dels seus clients en qualsevol transacció financera o immobiliària;

c) comerciants d'articles de gran valor, com pedres i metalls preciosos, quan el pagament es faci en efectiu i per un import igual o superior a 15.000 euros, o l'equivalent en qualsevol altra unitat monetària, ja s'executin en una transacció, ja en diverses transaccions entre les quals hi hagi indicis de vinculació;

d) economistes, gestors i proveïdors de serveis a societats, altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries no inclosos en un altre apartat d'aquest article;

e) casinos i altres establiments de jocs d'atzar;

f) agents immobiliaris que realitzin activitats relacionades amb la compravenda d'immobles;

g) les associacions i altres entitats sense ànim de lucre en els termes que estableix la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

No obstant l'exposat anteriorment, els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) d'aquest article no estan subjectes a les obligacions de declaració definides en l'article 46 d'aquesta Llei en relació amb informació rebuda d'un dels seus clients o bé obtinguda sobre un dels seus clients quan determinin la situació jurídica del seu client o quan desenvolupin la seva missió de defensa o de representació d'aquest client en procediments judicials o en relació amb aquests procediments, amb inclusió de l'assessorament relatiu a la incoació o a la forma d'evitar un procediment, independentment que hagin rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests procediments.”

Article 4. Modificació de l'article 47

1. Es modifica l'article 47 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delictes de blanqueig o de finançament del terrorisme, o d'on procedeixin o vagin destinats els fons.

La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica sospitosa. En aquest cas, si la UIF estima que hi ha indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació.

Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la UIF ha d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i ha d'autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, ha de trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

2. Quan abstenir-se d'executar l'operació financera o econòmica sospitosa resulti impossible o pugui comprometre la persecució dels beneficiaris de la presumpta operació de blanqueig o finançament del terrorisme, els subjectes obligats podran executar l'operació, i efectuar immediatament després una declaració a la UIF. La declaració ha d'exposar, a

més de la informació a què es refereix l'article 46, els motius que van justificar l'execució de l'operació.

3. En tot cas, la UIF no té responsabilitat pels danys causats per bloqueig de capitals realitzats dintre de l'àmbit de les seves funcions.

4. L'emissió de la declaració de sospita i de qualsevol altra informació complementària no comporta cap responsabilitat per a l'emissor ni tan sols si es fa sense saber exactament quin tipus de delictes o activitat il·legal s'ha comès.

5. La UIF i qualsevol altra autoritat administrativa o judicial adopta totes les mesures adequades per protegir els subjectes obligats envers qualsevol amenaça o acció hostil derivada del compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei. En particular, es manté la confidencialitat sobre la identitat del subjecte obligat i els empleats que han intervingut en les declaracions de sospita en tots els procediments administratius i judicials amb origen o relació amb les declaracions emeses.

A aquests efectes, la UIF analitza la declaració de sospita i, en el cas d'apreciar indicis o l'existència de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme, remet informe al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials o administratius corresponents. L'informe de la UIF no incorpora les declaracions de sospita dels subjectes obligats ni la seva identificació ni la dels funcionaris o membres de la UIF que hagin intervingut en la instrucció.

L'informe de la UIF no té valor probatori i no pot ser incorporat a les diligències judicials o administratives que se'n derivin.”

Article 5. Modificació de l'article 48

Es modifica l'article 48 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. En cap cas no es pot informar de l'existència de la declaració la persona o les persones afectades ni tercers, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs. Tampoc es pot informar de l'existència o el contingut de qualsevol tipus de comunicació procedent de la UIF, excepte si hi ha consentiment exprés per escrit d'aquesta Unitat.

2. Els administradors, dirigents i empleats dels subjectes obligats tenen l'obligació de guardar secret respecte a la informació que afecta els seus clients dins el marc de la seva activitat. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda de la confidencialitat dels clients. La violació del secret en l'àmbit laboral i del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és

constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

3. Els subjectes obligats financers només poden facilitar informació relativa a les relacions amb els seus clients dins del marc d'un procediment judicial i amb instrucció prèvia escrita d'un batlle, i en els supòsits específicament establerts per la legislació andorrana.

Les declaracions de les operacions que siguin sospitoses de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme fetes a la UIF pels subjectes obligats no són de cap manera incompatibles amb l'obligació de preservar el secret que protegeix la confidencialitat de la seva clientela. Per consegüent, la comunicació d'informació a aquesta unitat exonera els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat de tot tipus, tant de caràcter general com de caràcter contractual, fins i tot en el cas en què la denúncia d'una activitat il·legal feta per sospita no es confirmi realment.

4. Excepte en aquells supòsits previstos en altres disposicions de la present Llei, el deure de secret esmentat en l'apartat 2 d'aquest article no és oposable a la UIF. En cas d'oposició o d'incident en el desenvolupament de les seves investigacions i prerrogatives, la UIF sotmet el cas al batlle de guàrdia, que resol després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i les parts interessades en el termini de 48 hores per aute immediatament executori.

5. Quan els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) de l'article 45 intentin dissuadir un client d'una activitat il·legal, no constituirà revelació als efectes d'aquest article.”

Article 6. Modificació de l'article 49

1. Es modifiquen les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

“c) Els subjectes obligats han de conèixer la identitat dels seus clients i dels veritables drethavents mitjançant la presentació d'un document oficial en el moment d'establir qualsevol relació de negoci.

- Si el client és una persona física, el subjecte obligat s'ha d'assegurar de la identitat del client, del seu domicili i de la seva activitat professional. A aquest efecte, li ha d'exigir l'exhibició d'un document d'identitat oficial proveït d'una fotografia i n'ha de conservar una còpia.

- Si el client és una persona jurídica, el subjecte obligat ha d'exigir:

* Document fefaent acreditatiu de la seva denominació, forma jurídica, domicili i objecte social, i n'ha de conservar una còpia.

* Justificació, de la mateixa manera que ho preveu l'apartat c) primer guió d'aquest article, de la identitat de la persona física que, d'acord amb la documentació presentada, té poders de representació de l'entitat i dels poders i les facultats atorgats.

d) L'obtenció d'informació sobre el propòsit i l'índole prevista de la relació de negoci amb el client.”

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“3. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures constants de vigilància quant a les noves tecnologies per tal d'evitar la seva utilització indeguda per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i qualsevol acció que provoqui una falsa identificació del client en totes les transaccions realitzades a distància.”

3. Es modifica l'apartat 4 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“4. Queden prohibits els comptes o les llibretes d'estalvi anònims o amb noms ficticis.”

Article 7. Modificació de l'article 49 bis

Es modifica l'article 49 bis de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. Els subjectes obligats han de verificar amb diligència la identitat del client i dels veritables drethavents, abans d'establir cap transacció o relació de negoci.

2. No obstant l'establert a l'apartat anterior, la comprovació de la identitat del client i del veritable drethavent es pot realitzar amb posterioritat a la primera relació de negoci, quan sigui necessari per no posar obstacles al desenvolupament de l'operació sempre que el risc de blanqueig o del finançament del terrorisme sigui feble. El procés d'identificació s'ha de concloure tan aviat com sigui possible. En el cas que es desenvolupi una operació sense la comprovació prèvia de la identitat del client i del veritable drethavent, i de forma prèvia a la seva realització, cal redactar una memòria descriptiva de les circumstàncies que impedeixen la identificació, de les dades que es coneixen del client i el

drethavent, i també de l'operació, detallant els aspectes necessaris per a un seguiment posterior dels diners objecte de la transacció o per a una traçabilitat correcta dels negocis jurídics realitzats.

3. En l'àmbit de les assegurances de vida, la comprovació de la identitat es pot realitzar amb posterioritat a la contractació de la pòlissa sempre que aquesta comprovació es faci abans del desembossament o del moment en què el beneficiari es proposi exercir els drets que la pòlissa li atorga.

4. Es pot procedir a l'obertura de comptes bancaris abans de la identificació i verificació del client i del veritable drethavent sempre que hi hagi garanties que no s'efectuaran operacions fins que s'hagin complert els deures d'identificació i verificació.

5. En cas que la identificació del client i dels veritables drethavents no es pugui realitzar d'acord amb l'article 49, els subjectes obligats financers no poden establir una relació de negoci o efectuar operacions o transaccions i han de valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

En el cas de relacions ja iniciades, s'ha de posar fi a la relació de negoci i valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

6. Els subjectes obligats han d'aplicar també els procediments de diligència deguda respecte dels clients existents, en el moment oportú en funció de l'anàlisi del seu risc.”

Article 8. Modificació de l'article 49 ter

Es modifica l'article 49 ter de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. No obstant l'establert en els articles anteriors, els subjectes obligats poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis d'aquesta Llei, sempre que el client sigui un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

La UIF ha de mantenir en la seva pàgina web una llista actualitzada dels estats i territoris que tinguin la condició de país tercer equivalent als efectes d'aquesta Llei.

2. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis en relació amb els productes i les transaccions següents:

- a) Les pòlisses d'assegurança de vida amb una prima anual que no superi els 1.000 euros o amb una prima única que no superi els 2.500 euros.
- b) Les pòlisses d'assegurança per a plans de pensions, sempre que no incloguin clàusula de rescat ni puguin servir de garantia per a un préstec.
- c) Els plans de pensions, jubilació o similars que incloguin l'abonament de prestacions de jubilació als empleats, sempre que les cotitzacions es facin a través de deduccions en el salari i les normes del pla no permetin la cessió de la seva participació.
- d) El diner electrònic quan l'import màxim d'emmagatzemament no superi els 250 euros si aquest no és recarregable, o l'import total disponible en un any natural estigui limitat a 2.500 euros, excepte quan el portador demani el reembossament d'una quantitat igual o superior a 1.000 euros en un mateix any.
- e) Altres productes o transaccions que suposin un baix risc de blanqueig o de finançament del terrorisme d'acord amb els comunicats tècnics de la UIF.

En tot cas, cal acompanyar l'expedient de cada operació amb una nota breu per identificar i justificar el comunicat tècnic de la UIF aplicat a cada cas.

3. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis, en relació amb els clients següents:

- a) societats cotitzades en mercats regulats de la Unió Europea i de països tercers amb requisits d'informació compatibles amb el dret comunitari que regula la supervisió i la transparència dels mercats de valors i els instruments financers;
- b) institucions, organismes i altres entitats que actuïn en nom propi i que integrin l'Administració pública andorrana, la d'un estat membre o les institucions de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent.

4. En tots els casos previstos en aquest article els subjectes obligats han d'obtenir la informació suficient per confirmar que el client compleix les condicions per aplicar les mesures simplificades de diligència deguda, circumstància que implica, com a mínim, identificar i verificar la identitat del client i fer el seguiment de la relació comercial per tal de garantir que es manté el compliment continu dels requisits per aplicar aquest article.

5. No es poden aplicar mesures simplificades de diligència deguda:

- a) Quan hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o finançament del terrorisme.
- b) Quan els subjectes obligats tinguin dubtes sobre la veracitat dels documents, informacions i qualsevol altres dades prèviament obtingudes a l'efecte de la verificació del compliment de les condicions requerides per l'apartat 3 d'aquest article.
- c) Quan hi hagi situacions que puguin presentar un risc elevat de blanqueig o finançament del terrorisme.
- d) En relació a les persones o entitats que la Comissió europea determini i que la UIF publiqui en la seva pàgina web."

Article 9. Modificació de l'apartat 1 de l'article 49 quater

Es modifica l'apartat 1 de l'article 49 quater de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats, a més de les mesures establertes en l'article 49 i 49 bis, han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures de diligència reforçada en les situacions que per la seva naturalesa poden presentar un risc elevat de blanqueig o de finançament del terrorisme i almenys en les situacions següents:

- a) Quan el client o el beneficiari efectiu no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc, per exemple a través d'una o més de les mesures següents:
 - Garantir la determinació de la identitat del client a través de documents, dades o informacions addicionals.
 - Adoptar mesures complementàries per tal de comprovar o certificar els documents aportats o demanar una certificació de confirmació emesa per un subjecte obligat financer subjecte a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un país tercer equivalent.
 - Garantir que el primer pagament de l'operació s'efectua a través d'un compte obert a nom del client amb un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.
- b) En les relacions de corresponsalia bancària amb entitats estrangeres, correspon a les entitats de crèdit corresponsals andorranes:
 - Reunir informació suficient sobre l'entitat corresposal estrangera per comprendre la naturalesa

de la seva activitat i determinar, a partir d'informacions de domini públic, la seva reputació i la qualitat de la seva supervisió.

- Avaluar que els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client són adequats i efectius.

- Obtenir l'autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.

- Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

- Respecte dels comptes de transferència de pagaments en altres places (*payable-through accounts*), han de tenir garanties que l'entitat corresposal estrangera ha comprovat la identitat i aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte dels clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresposal andorrana i que, a sol·licitud d'aquesta, pot facilitar les dades necessàries a efectes d'identificació i verificació del client i el veritable drethavent.

c) En relació amb les transaccions o relacions de negoci amb persones políticament exposades que exerceixin funcions públiques importants d'un altre Estat, correspon als subjectes obligats:

- Disposar de procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si el client o el beneficiari efectiu és una persona políticament exposada.

- Obtenir l'autorització de l'alta direcció per establir una relació de negoci amb els dits clients.

- Adoptar les mesures adequades per determinar l'origen del patrimoni i els fons objecte de la relació de negoci o transacció.

- Realitzar una supervisió reforçada i permanent de la relació de negoci.

Aquestes obligacions són igualment aplicables quan, amb posterioritat a la identificació i verificació inicial d'un client o beneficiari efectiu, aquest client o beneficiari passi a ser una persona políticament exposada.”

Article 10. Creació de l'article 49 *sixties*

Es crea l'article 49 *sixties* a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Article 49 *sixties*. *Transferències de fons*

1. A l'efecte d'aquest article s'entén per:

(a) ordenant: persona física o jurídica, titular d'un compte, que autoritza una transferència de fons des del compte o, en cas que no hi hagi un compte, persona física o jurídica que ordena una transferència de fons;

(b) beneficiari: persona física o jurídica que sigui el beneficiari final previst dels fons transferits;

(c) prestador de serveis de pagament: persona física o jurídica l'activitat empresarial de la qual inclogui la prestació del servei de transferència de fons;

(d) transferència de fons: qualsevol transacció efectuada en nom d'un ordenant a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments per mitjans electrònics autoritzat a fi de posar fons a la disposició d'un beneficiari a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments autoritzat, amb independència de si l'ordenant i el beneficiari són la mateixa persona;

(e) número d'identificació de la transacció: combinació de lletres, números o símbols determinada pel prestador del servei de pagaments, conformement als protocols del sistema de pagaments i liquidació o del sistema utilitzat per realitzar la transferència de fons.

2. Les transferències de fons transfrontereres realitzades pels subjectes obligats financers han d'incloure informació completa sobre l'ordenant. La informació completa sobre l'ordenant ha d'incloure les dades següents:

a) Nom de l'ordenant.

b) Número de compte d'origen de la transferència.

En absència de número de compte, el subjecte obligat financer ha d'acompanyar la transferència amb un número d'identificació de la transacció que permeti el seu seguiment fins a l'ordenant.

c) Adreça de l'ordenant. L'adreça pot ser reemplaçada pel lloc i la data de naixement de l'ordenant, pel seu número de client o pel seu número nacional d'identitat.

En les transferències nacionals de qualsevol import, la informació es pot limitar al número de compte d'origen de la transferència o a un número d'identificació de la transacció, sempre que el subjecte obligat financer que executa la transferència pugui proporcionar la informació completa sobre l'ordenant a l'entitat destinatària de la transferència o a la UIF, en un període de tres dies hàbils.

Els subjectes obligats financers han d'informar degudament sobre el règim de transmissió de dades relatives als ordenants de transferències, amb anterioritat a la seva execució.

3. Els subjectes obligats financers verificaran la informació completa sobre l'ordenant abans de transferir els fons, en els termes que estableix l'article 49 bis.

En el cas de les transferències de fons des d'un compte, la verificació es considerarà efectuada quan

la identitat de l'ordenant hagi estat verificada en ocasió de l'obertura del compte.

En el cas de transferències de fons no efectuades des d'un compte, els subjectes obligats financers només estaran obligats a verificar la informació sobre l'ordenant quan l'import sigui superior a 1.000 euros, excepte si la transacció es realitza en diverses operacions que semblen estar vinculades i juntes excedeixen aquest import.

4. Quan els subjectes obligats financers siguin destinataris de transferències que no incloquin la informació sobre l'ordenant que requereix aquest article hauran d'obtenir la informació requerida i, en cas de no obtenir-la, rebutjar la transferència.

Quan, de forma periòdica, un prestador de serveis de pagaments no faciliti la informació sobre l'ordenant que es regula a l'apartat 2 d'aquest article, el subjecte obligat financer destinatari prendrà mesures que poden anar des d'emetre, inicialment, un advertiment o fixar un termini abans de rebutjar tota futura transferència de fons, fins a decidir si restringeix o anul·la la relació comercial.

El subjecte obligat financer ha d'informar la UIF d'aquest fet.

5. Els subjectes obligats financers han de considerar la falta d'informació sobre l'ordenant, o el fet que aquesta informació sigui incompleta, com un factor per valorar si la transferència de fons o qualsevol operació relacionada amb aquesta transferència resulta sospitosa i si han de comunicar-ho a la UIF.

6. Les disposicions d'aquest article no són aplicables a:

(a) Les transferències de fons efectuades fent servir una targeta de crèdit o de dèbit a condició que:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.

(b) Les transferències de fons efectuades en diner electrònic excepte quan l'import transferit sigui superior a 1.000 euros.

(c) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan s'abonin per endavant i no excedeixin els 150 euros.

(d) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan siguin de postpagament i compleixin totes les condicions següents:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi totes les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.”

Article 11. Modificació de l'article 50

Es modifica l'article 50 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Als efectes del compliment de les obligacions previstes en les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei, els subjectes obligats financers o no financers poden delegar la seva aplicació efectiva en subjectes tercers obligats sotmesos a aquesta Llei o a la legislació d'un estat membre de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent. No obstant això, el subjecte obligat delegant continua sent responsable del compliment d'aquestes obligacions.

Aquest règim no serà aplicable a les relacions d'externalització o agència quan, en virtut d'un acord contractual, el proveïdor de serveis d'externalització o agent hagi de ser considerat com a part del subjecte obligat.

Els subjectes obligats, sense perjudici de mantenir la plena responsabilitat respecte del client, podran acceptar les mesures de diligència deguda practicades per les seves sucursals i filials amb participació majoritària domiciliades a Andorra, en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer, amb les limitacions i condicions que puguin derivar de l'article 44 d'aquesta Llei.”

Article 12. Modificació de l'apartat (a) de l'article 51

Es modifica l'apartat (a) de l'article 51 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“a) La data de finalització de les seves relacions de negoci amb els clients habituals.”

Article 13. Modificació dels apartats 1 i 2 de l'article 52

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 52 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactats com segueix:

“1. Els subjectes obligats financers han de:

a) Contractar anualment una auditoria externa independent per tal de verificar el compliment dels preceptes d'aquesta Llei i trametre una còpia de l'informe emès a aquests efectes a la UIF.

b) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i notificar-ho a la UIF.

c) Establir procediments de control i d'auditoria interna.

La UIF ha d'establir mitjançant comunicats tècnics els criteris que cal seguir en matèria d'auditories.

2. Els subjectes obligats no financers que siguin entitats jurídiques han de:

a) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i ho han de notificar a la UIF.

b) Establir procediments de control interns.

Els subjectes obligats no financers que siguin persones físiques titulars de les activitats que determinen la seva condició de subjectes obligats, tenen la condició d'òrgan de control intern i comunicació.”

Article 14. Modificació de l'article 55

Es modifica l'article 55 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. La UIF coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

2. Tota sol·licitud d'informació realitzada per la UIF a altres organismes estrangers equivalents, i viceversa, s'ha d'acompanyar d'una exposició succinta dels fets pertinents dels quals es tingui coneixement. La sol·licitud ha d'indicar com s'utilitzarà la informació sol·licitada.”

Article 15. Modificació de l'article 56

Es modifica l'article 56 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. La tramesa d'informació relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional, inclosos els extractes de registre d'antecedents, a altres organismes estrangers equivalents és efectuada per la UIF a demanda

d'aquests organismes, sempre amb l'autorització prèvia del màxim responsable de la UIF, i està supeditada al fet que la part receptora de la informació acrediti prèviament a la tramesa que reuneix les condicions següents:

a) la reciprocitat en l'intercanvi d'informació;

b) el compromís, per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui la que persegueix aquesta Llei;

c) que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Amb subjecció a les mateixes condicions, la UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents, sense sol·licitud prèvia, informació rellevant relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional.

2. La UIF pot rebutjar facilitar informació que pugui perjudicar una investigació penal en curs al Principat d'Andorra, o, en casos excepcionals, quan facilitar la informació sigui clarament desproporcionat en relació amb els interessos legítims d'una persona física o jurídica o del Principat d'Andorra o sigui contrària en algun altre sentit als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà. El rebuig a la sol·licitud s'haurà d'explicar adequadament a l'organisme estranger equivalent sol·licitant.”

Article 16. Creació del “Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu”

Es crea un nou capítol al títol II de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, relatiu a la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu

Article 61. Definició de diners en efectiu

Als efectes de l'obligació de declaració que regula aquest capítol, es consideren diners en efectiu:

- els efectes negociables al portador, inclosos els instruments monetaris com els xecs de viatge, instruments negociables (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament), ja siguin estesos al portador, endossats sense restricció, estesos a l'ordre d'un beneficiari fictici o en una altra forma en virtut de la qual la seva titularitat es transmeti al lliurament i els instruments incomplets (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament) firmats però amb omissió del nom del beneficiari;

- els diners en metàl·lic (bitllets de banc i monedes que estiguin en circulació com a instrument de canvi).

No es consideren diners en efectiu els xecs nominatius.

Article 62. Obligació de declarar

1. Tota persona física que entri o surti del Principat d'Andorra i sigui portadora d'una suma de diners en efectiu igual o superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera ho ha de declarar a la Duana en els termes establerts en aquest capítol. L'obligació de declarar no s'haurà complert quan la informació facilitada sigui incorrecta o incompleta.

2. La declaració prevista en l'apartat 1 ha de contenir dades relatives:

- a) al declarant: nom i cognoms, lloc i data de naixement i nacionalitat;
- b) al propietari dels diners en efectiu;
- c) al destinatari dels diners en efectiu;
- d) a l'import i la natura dels diners en efectiu;
- e) a la procedència i l'ús previst dels diners en efectiu;
- f) a l'itinerari de transport;
- g) al mitjà de transport.

3. La informació s'ha de facilitar per escrit o telemàticament en els termes que s'estableixin reglamentàriament. En el cas de declaració escrita s'ha de lliurar una còpia diligenciada al declarant.

Article 63. Facultats de control i inspecció

1. Amb la finalitat de comprovar el compliment de l'obligació de declarar que estableix l'article anterior, els funcionaris del Cos de Duana estan facultats per controlar i inspeccionar les persones físiques, els seus equipatges i els seus mitjans de transport.

2. L'omissió de la declaració quan sigui preceptiva o la falta de veracitat de les dades consignades determinarà que els funcionaris de la Duana intervinguin el 25% de l'excess sobre 10.000 euros amb un mínim de 600 euros, que es constituirà en garantia de les sancions que eventualment resultin del procediment sancionador.

3. En els supòsits d'intervenció de diners en efectiu previstos a l'apartat 2 d'aquest article, la Duana haurà de lliurar una acta d'intervenció que indiqui expressament les circumstàncies que l'hagin motivat.

L'acta d'intervenció tindrà valor probatori, sense perjudici de les proves que els interessats puguin aportar en defensa dels seus interessos.

Article 64. Registre i tractament de la informació

1. La Duana ha de registrar i tractar la informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració i de l'exercici de les facultats d'inspecció que regulen els articles anteriors i l'ha de trametre a la UIF i a la Policia.

2. Quan, amb independència de l'obligació de declarar, hi hagi sospites de relació dels diners en efectiu amb el blanqueig de diners o valors o el finançament del terrorisme, els funcionaris de Duana ho han de comunicar a la UIF i a la Policia.

Article 65. Intercanvi d'informació

1. La UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents la informació rebuda d'acord amb els articles anteriors, en els termes i les condicions que estableix l'article 56 d'aquesta Llei.

2. Quan hi hagi indicis que una suma de diners en efectiu té relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que afecti negativament els interessos financers de la Unió Europea, aquesta informació s'ha de transmetre també a la Comissió Europea.

Article 66. Règim sancionador

1. L'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 té la consideració d'infracció greu i s'ha de sancionar amb multa mínima de 600 euros fins al 25% de la quantitat en excés de 10.000 euros.

2. La competència per sancionar l'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 correspon al Cos de Duana. El procediment sancionador per sancionar aquesta infracció se substancia d'acord amb el procediment sancionador establert en matèria duanera.

3. Per a la graduació de les sancions s'han de considerar especialment els criteris següents: el grau de culpabilitat del responsable; la quantia de diners en efectiu transportats; la gravetat del cas i la naturalesa dels perjudicis causats; la reincidència per la comissió, en el termini de dos anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa sancionada per resolució administrativa ferma, i la capacitat econòmica de l'infractor."

Disposició derogatòria

Queda derogat l'article 42 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, així com qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que es contradigui amb el que estableix aquesta Llei.

Disposicions finals

Disposició final primera

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de dos mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions complementàries de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

Disposició final segona

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi i/o modifiqui les disposicions reglamentàries oportunes per executar-la i desenvolupar-la.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 26 d'agost del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 16 d'agost del 2013, sota el títol **Projecte de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 11 de setembre del 2013, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 d'agost del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal

Exposició de motius

El 24 de novembre del 2011 el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea que permet a Andorra adoptar oficialment l'euro com a moneda legal i emetre les seves pròpies monedes destinades a la circulació i a la col·lecció. L'Acord monetari va acompanyat d'un annex que relaciona les disposicions jurídiques europees que el Govern ha d'implementar seguint el calendari acordat per Andorra i la Unió Europea relatives a la prevenció del blanqueig de capital, la prevenció del frau i de la falsificació, les normes sobre els bitllets i les monedes d'euros, la legislació en matèria bancària i financera i la recopilació d'informació estadística. Entre aquestes disposicions figura la Decisió 2007/845/JAI del Consell, del 6 de desembre, relativa a la cooperació entre les oficines de recuperació d'actius dels estats membres en matèria de descobriment i d'identificació dels productes del crim o d'altres béns relacionats amb el crim.

La Decisió 2007/845/JAI estableix que cada estat membre crearà o designarà un organisme nacional de recuperació d'actius a fi de facilitar el seguiment i la identificació dels productes relacionats amb el delicte que puguin ser objecte d'un embargament o d'un comís.

La creació d'una oficina de recuperació d'actius criminals no ha de suposar cap cost addicional a l'administració si s'utilitzen les estructures existents. Aquesta Llei preveu la creació de l'esmentada oficina policial (ORA) i d'una altra de judicial de gestió dels actius (OGA).

L'Oficina de Recuperació d'Actius (ORA) podrà rebre i enviar, de conformitat amb les disposicions europees 2007/845/JAI i 2006/960/JAI, demandes orientades a la recerca i la localització d'actius d'origen criminal. Quan les demandes efectuades per les oficines homòlogues estrangeres impliquin la necessitat d'una autorització judicial per obtenir les dades, l'ORA les ha de remetre a l'òrgan judicial competent. Si les autoritats judicials o policials en qualsevol fase del procediment volen localitzar els actius presumptament d'origen criminal a l'estranger, poden sol·licitar prèviament a l'ORA que efectui una demanda als seus homòlegs, cosa que permet dirigir posteriorment les comissions rogatòries als països on hi ha actius criminals per bloquejar-los.

La gestió dels actius d'origen criminal implica unes competències i uns coneixements totalment

diferents dels de la recerca d'aquests mateixos actius. Per donar més eficàcia al sistema i per fer-lo viable és indispensable incorporar en la nostra legislació nacional la venda de béns d'origen criminal abans que existeixi una sentència ferma i la seva possible utilització per part de les forces encarregades de lluitar contra aquest tipus de delinqüència. Actualment se segresten béns que poden tenir data de caducitat (tabac i d'altres) i que s'haurien de vendre abans del judici, o béns que perden molt valor durant el transcurs del procediment penal i finalment s'han depreciat considerablement el dia que es poden vendre. Amb aquesta modificació legislativa es crea una oficina de gestió d'actius criminals (OGA) que rebrà totes les decisions judicials que impliquin mesures cautelars o definitives de caràcter real i que també en canalitzarà la gestió. Aquest organisme serà l'encarregat d'executar les decisions judicials ordenant el retorn dels béns als propietaris, la indemnització de les víctimes en execució de la sentència penal ferma o el comís definitiu. L'OGA permetrà treure un rendiment més adequat dels actius criminals immobilitzats i centralitzar en un sol organisme la gestió que ara es troba de forma dispersa.

Article 1. Modificació de l'article 116

Es modifica l'article 116 de la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, que queda redactat com segueix:

“1. Endemés de garantir les possibles responsabilitats civils, el batlle ha de disposar per mitjà d'un aute motivat l'embargament i el segrest, durant la tramitació de les diligències prèvies o del sumari, de tots els fons sobre els quals hi hagi indicis objectius suficients per creure que són producte, directament o indirectament, del delicte, a l'efecte de garantir el compliment del comís i el comís per equivalent que preveu l'article 70 del Codi penal. També pot embargar o segrestar els béns i els drets pertanyents a un tercer no responsable, llevat que aquest tercer els hagi adquirit legalment d'acord amb el que disposen els articles 119 i 120.

2. A l'efecte d'aquest article, s'entén per fons els actius financers; els béns de tota natura, materials o immaterials, mobles o immobles, i els documents, títols o instruments jurídics de qualsevol forma, fins i tot l'electrònica o digital, que certifiquen un dret de propietat o un interès sobre els mateixos béns, especialment, però no exclusivament, els havers i els crèdits bancaris, els xecs de viatge, els xecs bancaris, les ordres de pagament, les accions, els títols valor, les obligacions, les lletres de canvi i de crèdit.

3.

a) El batlle ha de prendre les disposicions necessàries per assegurar la conservació en bon estat dels béns embargats amb els seus productes i accessions i, si escau, en nomena un administrador.

b) El batlle i els tribunals poden encomanar la conservació, l'administració i l'elaboració, si escau, dels fons a l'Oficina judicial de Gestió d'Actius, l'organització, el funcionament i les facultats de la qual es determinen per reglament. El seguiment i la identificació dels fons poden ser encomanats a l'Oficina de Recuperació d'Actius del Cos de Policia, l'organització, el funcionament i les facultats de la qual es determinen per reglament.

c) Si es tracta de diners o productes financers que es trobin en una entitat bancària, el batlle o el tribunal poden decidir que siguin dipositats a l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF), amb la liquidació prèvia corresponent si es tracta de productes financers. L'INAF ha de posar a disposició de l'autoritat judicial l'import dipositat i els interessos habituals produïts quan sigui requerit per aquesta autoritat.

4. En matèria de blanqueig de diners o valors o dels delictes subjacents que l'origenen, mitjançant el corresponent aute motivat, el batlle instructor pot disposar excepcionalment que no se'n segresti o se n'embarguin els béns i els drets, o diferir-ne l'embargament o el segrest, i autoritzar qualsevol operació, transferència o qualsevol alienació de qualsevol bé que hauria pogut ser objecte d'un comís ulterior, amb la finalitat d'identificar les persones implicades o d'obtenir les proves necessàries, sempre que hi hagi proporció entre l'interès de la investigació i el perill que l'operació, la transferència o l'alienació o la manca d'embargament o de segrest puguin representar.”

Article 2. Creació del capítol IX, “Execució de les conseqüències accessòries” al títol vuitè

Es crea un nou capítol al títol vuitè, “Execució de sentències”, de la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, amb el títol següent: “Capítol IX. Execució de les conseqüències accessòries”.

Article 3. Creació de l'article 238 bis

Es crea un nou article a la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, amb el contingut següent:

“Article 238 bis

1. L'Oficina de Gestió d'Actius elabora els fons objecte de comís determinats en la sentència i el

resultat es lliura a l'Administració pública, que procedeix a la seva realització. Si els fons són de comerç lícit, l'Administració pública els pot afectar directament a qualsevol dels seus serveis o departaments.

2. La declaració de dissolució i l'acord de suspensió d'activitats de la societat, l'associació o la fundació s'han de comunicar al registre corresponent.

3. Quan el tancament de l'empresa i els seus locals o establiments comporti la cessació de l'activitat autoritzada administrativament es comunica al registre corresponent.

4. Igualment, s'ha de comunicar al Govern, als comuns i a les entitats parapúbliques la decisió de privació del dret de contractar amb les administracions públiques.

Disposició final primera

Es delega el Govern perquè, en el termini màxim de tres mesos des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text corresponent que reculli la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, incloent-hi totes les modificacions aportades fins avui.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877